

BİNBİR ROMAN

Cilt: 4 - Sayı: 92 - 25 Kuruş

15 - Şubat - Çarşamba - 1950

POL SİBILLANIN
SİMSİKİ KAPANAN
ELİNİ AÇMAĞA
ÇALIŞTI.

CANINI YARMAK
İSTEMİYORDUM.

ALLAHIM.. QA.
BUK BİR DOKTOR

39/

AŞKIN ZAFERİ

POL NİHAyet SİBILLANIN YUMRUĞUNU AÇTI.

BU ÇOK MÜT.
HIŞ BİR ŞEY
OLUR.

ŞİSEDEN
İÇİLMEMİŞ

FAKAT ÖLÜ
GİBİ SA.
RARMİŞ..
SAKIN İKİ
ŞİŞE OL-
MASIN

SİBILLA, YAVRUM BU
İŞİ NEDEN YAPTI?
BABANA VERECEĞİN
ACIYI HIÇ DÜŞÜNME.
DİN Mİ? CEVAP
VER BABANA..

ONU YAŞLI
PRENSE
VERMEK
İSTER Mİ
SİNİZ?

ŞİŞEYİ İÇMEDEN
BAYILMIŞIM. BUNU
MAHSUS ÇALMIŞTAM

SİBILLA
KIZIM..
BAŞKA
BİR ŞEY
SÖYLE
ME MES.
UDUM.

YÜZBAŞI SİZİ
BU TARZDA KO-
NUŞMaktan
MENEDERİM.

SULLINA-
NIN HAKKI
VAR BABA..

ALLAHA ÇOK
ŞÜKRÜ YASI-
YOR..

OH!

OLAMAZ.. O PRENSLE EVLENECEĞİME HİNDİS-
TANDA, ESARETTE KAPTALADA KUĞUKUŞU

KIZIM ARTIK O EV.
LENMENİN MÜM.
KÜN OLMADIĞINI
BİLMİYOR MUSUN
SEN?

SARAYINDA KALMAYI
TERCİH EDERİM.

92/

SAHİ Mİ BABA? NEDEN
ÇABUK SÖYLE...

O PRENS ÖL.
DÜ DE ONDAN

SİBİLLA SEVİNÇLE YE-
RİNDEN FİRLADI VE HER
NE BAHASINA OLURSA
OLSUN POL İLE SON
BİR DEFA DANCETMEK
İSTEDİ.

MİS HELEN, ONU SİZDEN SON
DEFA OLARAK VE YALNIZ BU
DANS İÇİN ÇALIYORDUM. MÜSA-
ADE EDERSİNİZ DEĞİL Mİ?

SAKIN BİR DAKİKAYI
GEÇİRMEYİN E M S

39/2

SİBİLLA POLLE DANC
EDERKEN BİRDENBİRE
ONU DUDAKLARINDAN
ÖPTÜ.

SİZİ KAYBETMEYE MUKA-
BİL HİÇ OLMAZSA SON BİR
KERE ÖPEYİM DEDİM...

YAL BU İYİ
BİR ÂLÂMET
DÜŞES...

İKİ GÜN SONRA POL'LE HELEN DÜRÜN KIZINI
GEÇİRMEK ÜZERE LİMANA GİTTİLER.

ALLAHA İSMARLADIK
HELEN BANA KIRGIN
DEĞİLSİN DEĞİL Mİ?
NİHAİYET SEN GALİP
GELDİN

LİVERPOOL
HİÇ KIRGIN DEĞİLİM
DÜŞES.. BENDE SİZE
KARŞI ÇOK KUSUR..
LAR ETTİM.

İKİ ESKİ RAKİP ÖPÜŞTÜLER
BARIŞTILAR. SİBİLLA HELENE
BİR İĞNE UZATTI.

YEDİ ALTIN GÖZYAĞI.. HELEN
BU SENDE KALSIN.. BUNUNLA
SAADET ALTINININ GÖZ YAŞLARI
İLE SATIN ALINACAGINI HATIR-
LARSIN...

TEŞEKKÜR
EDERİM

AZ SONRA "LİVERPOOL" İSİMLİ GEMİ
UFUKTA KAYBOLURKEN...

HELENİM.. İSTE NİHA-
İYET SAADETİMİZLE
BAŞBAŞA KALDIK..
AMA SEN NEDEN
AĞLIYORSUN?

BİLMEM.. BELKİ
SAADET ALTININI
KAZANMAK İÇİN
ÇOK AĞLAMA-
DIM DA ON-
DAN..

BENİM TENİZ KALPLİ YANURUM..
SON AYLARDA GEKTİKLERİNİ
NE ÇABUK UNUTTUN?

İNSAN MES'UT OLUNCA HER
ŞEYİ UNUTUR POL.. BEN
ŞİMDİ MES'UDUM.. ÖPSENE
BENİ..

92/2

BİTTİ.

Boş Kâğıdın Esrarı!

Nakleden:
Semih DEMİRCİ

Frank King, ortağı John North'a dönerek: «Ben birkaç haftalık bir seyahate çıkmaya karar verdim, dedi. Fakat adresim şimdiden belli olmadığı için postahaneye, benim nâmıma gelecek mektupları sana vermelerini tenbih ettim. Sen de bana gönderiverirsin. Olur mu?»

North bu kararı çok yersiz ve zamansız bulmuştu. Arkadaşının böyle birdenbire kendisini yalnız bırakarak uzaklara gitmesinin hususî bir sebebi mi vardı acaba? Hem sonra ona nereye gideceğini önceden söylememesinin mânası ne olabilirdi?

Frank, ortağını dikkatle süzerek, sanki aklından geçenleri anlamış gibi devam etti: «Ben de her kaldığım yerin adresini sana bildiririm tabii.»

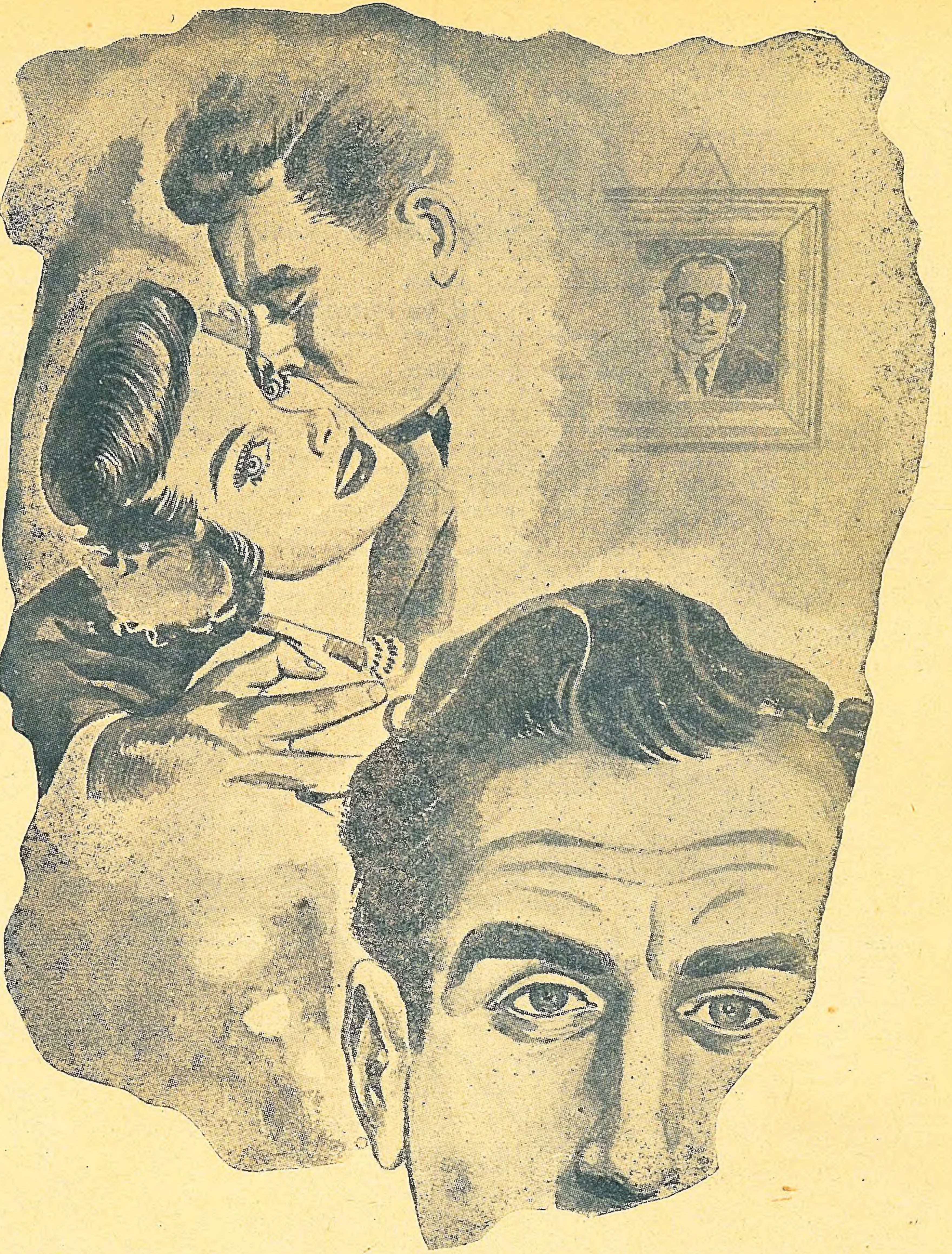
King gitmişti ve North, ona gelen mektupları mütemadiyen değişen adreslere muntazaman yollamaya devam ediyordu.

Bir gün zarfın üzeri makine ile yazılmış, açık bir mektup geldi. Zarfı üstün körü gözden geçiren North, kendi kendine: «Mühim bir şey olmasa gerek, diye söylendi. Yoksa böyle açık göndermezlerdi. Bu olsa olsa ya bir faturadır, veya hut ta bir makbuz. Maamafih gene okuyayım da icap ederse, Frank'a gönderirim.»

Düşündüğü gibi yaptı ve birdenbire hayretler içinde kaldı. Zira zarfın içinden bomboş ve bembeyaz bir kâğıt çıkmıştı.

Bu herhalde bir yanlışlık eseriymi ve belki de bu zarfın içinde olması lâzım gelen mektup şimdi bir masanın üzerinde, yahut bir kâğıt sepetinin dibindeydi. Başka bir şey de olamazdı. Boş bir kâğıdı ne diye göndersinlerdi sanki.

North arasına bu meseleyi unuttur gibi oluyor, fakat sonra akli ona takılıp kalıyordu. Acaba göndermek isteyip te unuttukları şey çok mühim bir iş mektubu muydu? Nasıl olmuştu da yazısız kâğıdı zarfa koyduklarını farkedememişlerdi? Ne yapacağını bir türlü kestiremiyordu. Mektubu doğruca

Derken King'in bir zamanlar Katya adlı bir kızla düşüp kalktığını hatırlıyarak biraz ümitlendi.

King'e yollamayı da düşünmedi değil ama bu da bir işe yaramıyacaktı. Velhasıl karmakarışık ve içinden çıkılmaz bir vaziyetti bu.

Üç gün sonra postacı tıpkı öteki gibi bir mektup daha getirip North'un eline sıkıştırdı. Adamcağız şaşkına dönmüştü. Bomboş kâğıdı evire çevire iyice tetkik etti. Hiçbir şey yoktu. «Bu kadar da dalgınlık olmaz ya» diye düşünerek bu sefer zarfı da dikkatle gözden geçirdi. Üstünde Frank'ın adresi vardı. Arkasında sadece K. K. harfleri yazılmıştı. North saatlerce zihnini yordu, fakat bu harflerin ne demek olduğunu bir türlü anlayamadı.

Derken King'in bir zamanlar Katya adında bir kızla düşüp kalktığını hatırlayarak azıcık ümide düşer gibi oldu. Fakat bu macera çoktan sona ermişti. Hem öyle olmasa bile Katya'yı bulmak o an için zaten imkânsızdı.

Zavallı North'un kafası karmakarışık olmuştu. Birçok acabalar

başının içinde resmi geçit yapıyorlardı. Rüyasında bile birbirine geçmiş K harfleri görerek çıldırma derecelerine geliyordu. Huzuru tamamiye kaçmıştı biçarenin.

Hiç olmazsa iki kelime yazılmış yahut bir imza atılmış olsaydı belki bir ip ucu elde edebilirdi, ama, bu acayip mektupta sadece North'un adresi vardı, okadar.

Bu gizli bir teşekkürün veya hut... Evet, veyahut bir gangsterin bir tehdit mektubu da olabilirdi. Ve bu ihtimal şimdiye kadar tahmin ettiklerinin en akla yakınıydı. King'in ortada hiçbir sebep olmadığı halde şehirden palaspanıras uzaklaşmada bunu büsbütün kuvvetlendiriyordu. Öyle ya, arkadaşının durup dururken işi gücü bir yana serip seyahate çıkması ancak bu şekilde izah edilebilirdi. King gibi dürüst, namuslu ve kendi halinde bir insandan ne istiyorlardı acaba?

Mektupta gizli yazılar da olabi-

leceğini düşünerek kâğıdı hemen ışığa tuttu. Fakat birkaç sarı lekeden başka bir şey göremeyince son kararını verdi. Hiç vakit kaybetmeden King'e yazacaktı. Başka çare yoktu.

Tam o esnada eline o esraralı mektuplardan bir tane daha geçti ve bu seferkinin zarfı açık değildi.

North, elleri heyecandan titreyerek zarfı yırttı, mektubu çıkardı ve yutarcasına okudu:

«Sayın Bay;

«14 Ekim 949 tarihli mektubunuz üzerine, emir buyurduğunuz eb'attaki yazı kâğıtlarından şimdiye kadar açık olarak iki nümune gönderdik. Henüz bir cevap alamadığımız için yolladığımız örneklerin arzu ettiğiniz evsafa olmadığını tahmin ediyoruz. İstedığınız ende ve boyda başka nümuneler de göndermeye hazır olduğumuzu saygılarımızla bildirir, cevabınızı bekleriz.

Kâğıtçılık Kollektif Şirketi»

BİNBİR ROMAN

Her hafta çarşamba günleri çıkar
hikâye ve roman mecmuası

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ,
Ankara cad. NO: 36 - İstanbul
ABONE: Yıllığı (50 sayı) 12 lira
6 aylığı (25 sayı) 6 lira

SAHİBİ ve yazı işlerini fiilen idare
eden: TAHSİN DEMİRAY
Basıldığı yer: TÜRKİYE BASİMEVİ

Körn gene aynı soğuk tavırla cevap verdi:

— «Ben sizin daima arkadaşınızım ve emrinize hazırım, Mis Morris. Size söyleyecek bir haberim daha var. Bunun sizi çok alâkadar edeceğini sanıyorum. Star Viley'le ortağı Farington Çeyz, Tia Juana Reyes'den Bedbaht Ruhlar Gölünü satın almışlar. Daha şimdiden hisse senetleri satıyorlarmış.»

Vilâ duyduklarına inanmıyormuş gibi büyümüş gözlerle gene adamın yüzüne bakıyordu. Önce hiç sesini çıkarmadan ağır ağır başını salladı. Sonra kesik bir sesle,

— «Mümkün değil» dedi. «Herhalde bir yanlışınız olacak. Mümkün değil, Mr. Tod!»

Genç adam ona New York'ta duyduklarını anlattı. Vilâ bu hikâyeyi heyecandan nefesi kesilmiş gibi dinledikçe yanakları yaniyor ve gözlerinde tuhaf bir ışık tutuşuyordu. Sözlerini bitiren genç mühendis ona hayretle baktı. Zira Vilâ sukutu hayale uğrayıp üzüleceği yerde bilâkis sevinmiş, neşelenmiş gibiydi. Ama konuştuğu zaman sakın bir tavırla sadece:

— «Bana hiç ummadığım, beklemediğim bir havadis verdiniz, Mr. Tod» dedi. «Ama bu haber her şe-

Aşk ve Macera Romanı: 32

yorum.»

Körn Tod ayağa kalktı.

— «Ben de oraya gidiyorum. Belki hatırlarsınız, size söylemiştim. Tia Juana'yı bulup ta Bedbaht Ruhlar gölünü satın almak benim de emelimdi. Haritayı benden nasıl çaldıklarını filân biliyorsunuz. Ama mağlûp olduğuna henüz kani değilim.»

Vilâ, «Ne demek istiyorsunuz?» diye sordu. «Sonra göl meselesinin beni yakından alâkadar edeceğini nereden tahmin ediyorsunuz?»

Körn, «İki suale de verilecek cevap aynidir» dedi. «Star Viley'i ya-

ağır ağır yeniden kalktı. «Affedersiniz... Ama ne yazmıştınız?»

— «Onun asıl ismini kimse bilmiyor, zaten bilse de kimseye bir şey ifade etmez, diye yazmıştım. O harap kulübede oturan ihtiyar Tia Juana ile Bedbaht Ruhlar Gölünün sahibi Juana Reyes'in aynı insan olduğuna Limasito'da kim inanırdı ki? Maamafih ben onun muazzam bir servet sahibi olduğunu biliyordum. İşte patrona, iş şimdi onun rızasını almağa kaldı diye yazmıştım, ama...»

— «Ah!»

Vilâ beyninden vurulmuş gibi

Genç mühendis, kızın bu sözlerine ne mâna vereceğini bilememişti.

yi basitleştiriyor. Limasito'dan ayrıldıktan beri güttüğüm dava nihayet halledilmek üzere. Ne demek istediğimi şimdi anlatamam. Ama çok yakında her şeyi öğreneceksiniz. Star Viley'le ortağı hâlâ New York'talar mı, acaba?»

— «Hayır. Petrol kuyusu meselesiyle uğraşmak üzere Limasito'ya gitmişler. Geçenlerde elime birkaç gün evvelsinin gazetesi geçti. Bedbaht Ruhlar Gölünün en mühim iki hissedarı Mason Nort'la kuzeniniz Ripley Halsted ailelerini de alarak hususî otomobilleriyle Meksikaya hareket etmişler. Sizin niyetiniz nedir? Herhalde New Yorka döneceksiniz değil mi?»

Vilânın gözleri tehlikeli bir ışıkla tutuşuyordu. Küçük ellerini sıkarak:

— «Burada yapacak bazı işlerim var» dedi. «Beni tanıyan kadının buradan ayrılmasını ve istikbaldeki geçimini temin etmek istiyorum. Ondan sonra da ayrılacağım, ama New York'a dönecek değilim. Ben de Meksika'ya gidiyorum. Şu meşhur gölü ve yeni petrol kuyusunu gözlerimle görmek istiyorum. Sonra alış veriş hikâyesini Tia Juana'nın kendi ağzından dinlemek isti-

kından tanıdığım için kuyuyu hile ve sahtekârlıkla elde ettiğinden eminim. Kuzeniniz Ripley Halsted de sizin servetinizin mühim bir kısmını bu hileli kuyuya yatırmış bulunuyor. İşte benim niyetim Star Viley'in hilesini meydana çıkarmak ve aynı zamanda size yapmış olduğu haksızlığı da meydana vurmaktır.

«Aramızdaki mücadelenin amansız olacağından eminim. Zira bu adam kuyuya sahip olmak için elinden geleni ardına koymamağa hazır. Bedbaht Ruhlar Gölü gibi bir hazineyi elinden kolay kolay bırakır mı?»

Vilâ, «Gölü ede edemediğiniz için hâlâ üzüldüğünüz musunuz, Mr. Tod?» diye sordu.

Körn samimiyetle, «Tabii üzüldüyorum» diye cevap verdi. «Bütün hülyalarımı o gölü bulmağa hasretmiştim. Sersem gibi, kendimden emindim de! Hattâ siz Limasito'dan gittikten sonra patronuma bu hususta bir mektup bile yazdım. Tia Juana'nın gölün sahibi Juana Reyes olduğunu öğrendiğimi yazdım. Onu kandırıp rızasını alınca...»

— «Ne?!» Vilâ'nın yanaklarındaki al renk solmuştu. Genç kız

koltuğa çökmüştü. Genç adam,

— «Bir şey mi var?» diye sordu.

— «Demek siz onları Tia Juana hakkında yazmıştınız ha? Ah ben ne kadar sersemmişim meğer! Ne aptal ve ne kötü! Ne fena kızmışım!»

— «Anlıyamamak sırası şimdi bana geldi... Ama ziyayı yok. Ben zaten sizi ne zaman anlayabilirdim ki? Maamafih şimdi bu sözlerin sırası değil.»

Vilâ ufak bir çocuk kadar mahcup, bir tövbe-kâr kadar pişman bir tavırla elini uzattı.

— Size teşekkür etmeme izin vermediniz, bari müsaade edin de talihiniz açık olsun diyeyim. Size izah edecek çok kabahatim var. Hepsini affedecek misiniz bilmiyorum. Maamafih nasıl olsa Meksikada tekrar karşılaşacağız.»

Genç adam gayet resmî bir tavırla eğildi.

— «Elimde olmıyan bir şey» dedi. «Gerçi bir daha gözünüze görünmememi emir buyurmuşunuz ama kader buna mâni oluyor, Mis Morris.»

Genç kız hafifçe güldü. Sonra yumuşak bir sesle;

— «Evet!!» diye cevap verdi. «Benim sersemliğime ve kötülüğüme, sizin de gururunuzla rağmen... beni düşmandan kurtaran şövalye olmanız alnınıza yazılmış değil mi, Mr. Körn Tod?»

Genç mühendis kızın bu hem alaycı hem müşfik, hem mahzun, hem de şen sözlerine ne mâna vereceğini bilememişti. Gene son derece resmî bir tavırla Vilâ'ya veda etti ve otelden ayrıldı.

Onu kapıdan geçiren Vilâ odasına döndü ve bir müddet odanın orta yerinde öylece kala kaldı. Şimdi her şeyi ne kadar açık açık anlıyordu! Hair Ancelika'nın o gece verdiği o kupta bahsedilen meçhul şahı Tia Juana imiş meğer, yoksa V... değil!

Vilâ şimdi kendi kendine ne kadar, ne kadar kıızıyordu! Körn gibi asil, temiz, harikulâde, fedakâr bir insandan nasıl şüphe edebilmişti? Hiç sormadan, anlamadan ona hakaret etmeğe, onu kovmağa nasıl cür'et etmişti?

Halbuki Körn? Onun bütün sersemliğine, terbiyesizliğine, zalimliğine karşı Körn sadece eski fedakârlığı, eski büyük kâıplılığıyla mukabele etmişti. Genç kıza paha biçilmez bir hizmette bulunmuştu.

— «Ama bütün kusurlarımı unutturacağım ona» diye mırıldandı. «Onun kulu kölesi olacağım! Ömrümün sonuna kadar o ne derse onu yapacağım...»

Sonra büyük bir sevinç coşkuyla kollarını havaya kaldırdı. Bugün ne kadar mutlu bir gündü! Hüviyetini isbat etmiş ve ebediyen kaybettiğini sandığı sevgilisine kavuşmuştu. Artık onları kimse ayıramazdı. Aralarındaki büyük anlaşmazlığa rağmen gene birleşecekler ve ebediyen birbirlerinin olacaklardı!

XXIV

BEDBAHT RUHLARIN HAZİNESİ

Limasito'nun Rivera caddesinin üzerinde berrak, parlak güneşli bir Şubat sabahının sükûnu hâkim... Ben Halok'un eski otomobilini oflata puflata sürdüğünü ve tersine bir sürat rekoru kırarak Jim Bagot'un oteli önünde durduğunu görüyoruz...

Ben Halok otomobilinden aşağıya atladı ve hemen otelden içeriye koştu.

— «Hey, Jim! İşte geldim, ama meraklanmıyorum, yani. Ne var, kuzum? Neden çağırdın beni?»

Jim Bagot bar tezgâhının arkasından çıktı. Yuvarlak yüzünde heyecan seziliyordu. Ben Halok'un suallerini cevapsız bırakarak,

— «Şimdi gevezeliği bırak da bak kim geldi» dedi.

Ben Halok döndü ve sivri, kır sakallı ve tek gözlüklü bir zatla yüz yüze geldi.

— «Aman yarabbi! Bizim Peri Larkin'miş, be! Ben yaşı adamın elini tulumba çeker gibi sıkıyordu. «Hoş geldiniz, beyefendi! Geçen son bahar sizin genç mühendis Körn Tod buraya gelmişti. Mert çocuk. Onu hepimiz sevmiştik. El Negrito geldiği zaman ne yaptığını duydu mu?»

Peri Larkin'in keskin gözleri parladı.

— «Evet, Halok, duydum. Ama emin olun, bugün onunla eskisinden daha fazla iftihar ediyorum. Size dostum Mr. Marley'i tanıtayım Mr.

Sabık şoför ve amatör hafiye Dan Marley mahcubiyetten kıpkırmızı kesilmişti. Utangaç bir tavırla kalkıp Ben'in elini sıktı. Maamafih onun da gözleri parlıyordu.

Bu sırada içeriki odadan Henri Beyli de çıka geldi. Selâmlaşma faslı bitince Ben Halok gene Jim Bagot'a döndü.

(Arkası 14. sayfada)

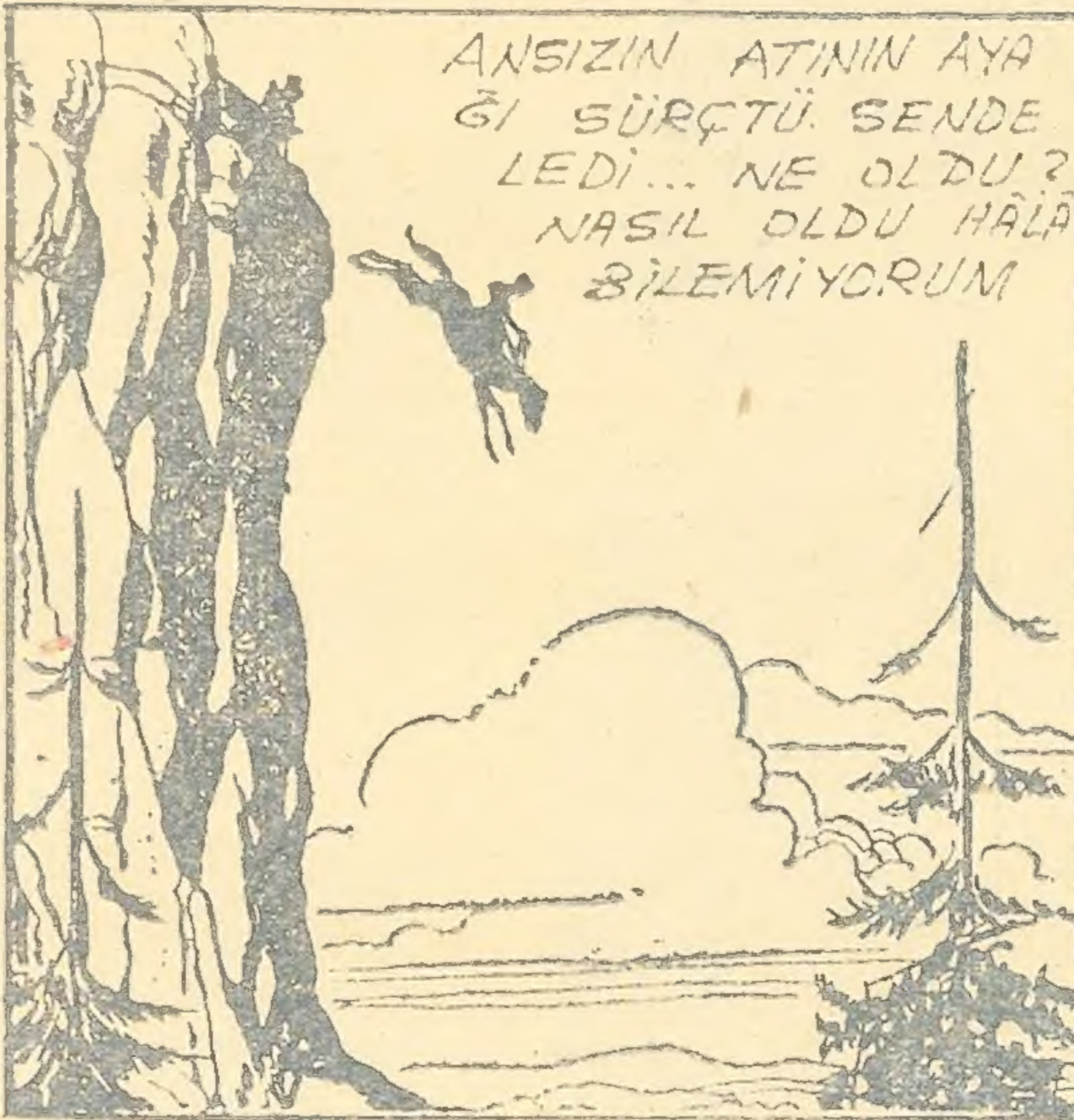

NAT PINKERTON

BURAYA BİR KIZLA
GELMİŞTİM... ÇOK GÜ-
ZELDİ... BEN DE ONU...
... ÇOK BEĞENİR-
DİM...

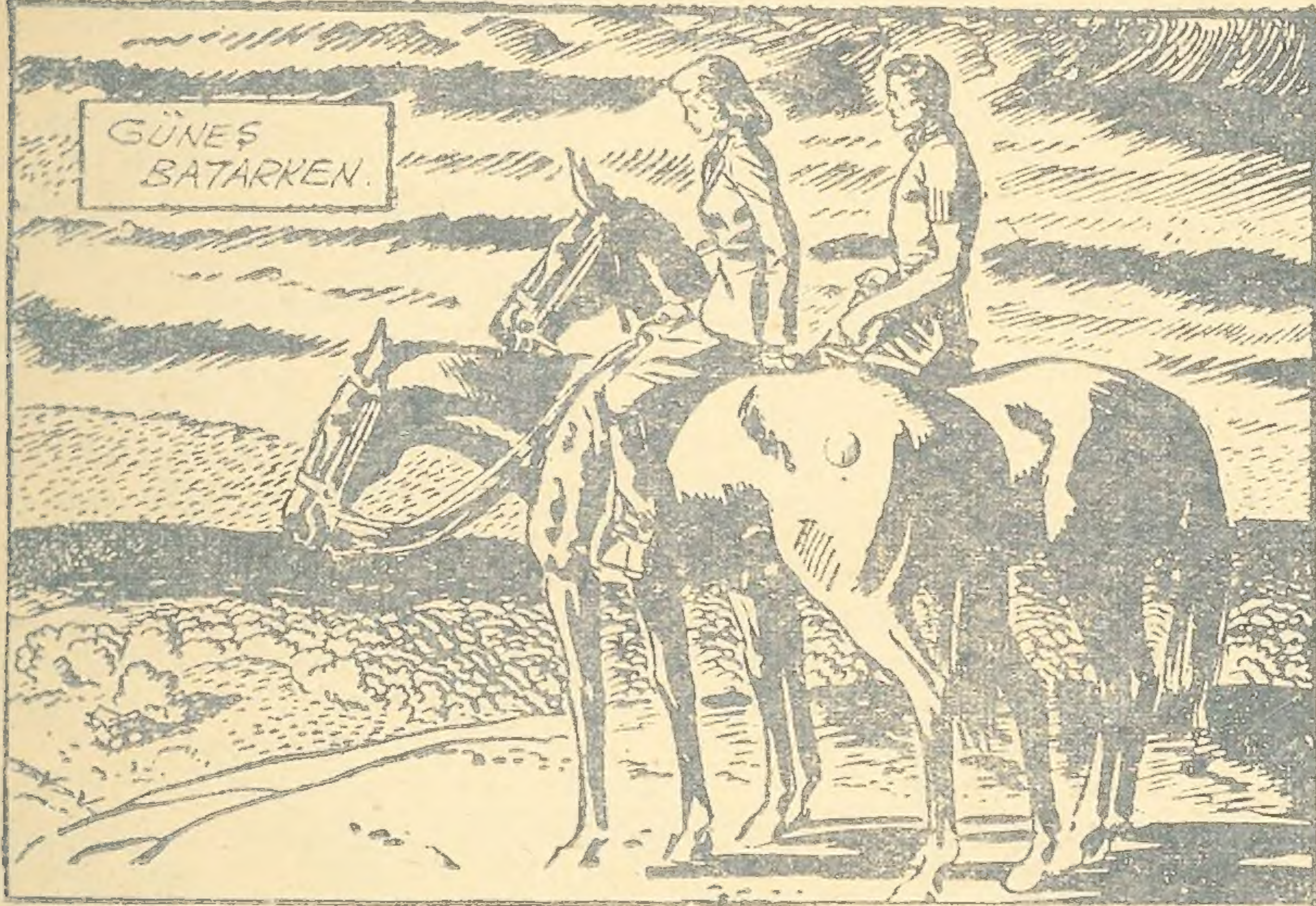
20

ANSIZIN ATININ AYA
ĞI SÜRÜKTÜ. SENDE
LEDİ... NE OLDU?
NASIL OLDU HÂLÂ
BİLEMEYORUM

AH STU. ŞİMDİ ÜZÜNTÜMÜN, NESVESE
ART NE FECİ... MİN SEBEBİNİ ANLIYORSUN DE
ĞİL Mİ ?

GÜNEŞ
BATARKEN.

GEL CANIM
GEÇ OLDU.
EVE GİDELİM
ARTIK...

AMA O KADAR GÜ-
ZEL Kİ... BİR DAHA
BURAYA NE ZAMAN
GELİRİZ KİM
BİLİR

DİKKAT ET.. KENA-
RA PEK VAR.
MA...

BİR NAMLI
BİZİM
ŞİŞKO...

92

NE
OL-
DU?
KAYA DÜŞTÜ HER
HALDE.. HAYDI U.
ZAKLASALIM BÜ-
RADAN HEMEN.

ARKASI
VAR.

ve aşkı kabul etmeniz için yalvarıyorum.

Sonsuz hürmet ve sevgilerimin kabulü ricasiyle. Leylâ

Leylâ Hanım,

Cevabınızı hayretle okudum. Evli olduğunuz halde bana aşkınızdan bahsetmenizi hayretle karşıladım. Ben de sizin gibi evliyim. Belki sizin yaşınızda evlâtlarım, küçük bir de torunum var. Aynı zamanda tahmin edemeyeceğiniz kadar sevimsiz, çirkin bir ihtiyarım.

Sizden rica ediyorum, beni sevmeyiniz, eserlerimi okumayınız ve mevcut kitaplarımı da yakınız! Hürmetlerimle. Hikmet Suat

Aziz ve ulvî Hikmet Suat Bey,

Ne yaşta ve ne tipte olursanız olunuz, sizden vazgeçmeme imkân yoktur. Sizi sevdiğimden beri kocama karşı içimde uyanan nefret hissi o kadar çoğaldı ki, artık ayrılmaya karar verdim ve dün mahkemeye müracaatta bulundum.

Bu suretle, kocamı ve beş yaşındaki yavrumu sizin aşkınız uğruna feda ediyorum.

Sonsuz sevgilerimle. Leylâ

Leylâ Hanım,

Çirkin ve sevimsiz bir ihtiyar uğruna yaptıklarınızı haysalam almıyor. Rica ederim, boşanma kararından vazgeçiniz. Kocanıza ve yuvanıza dönünüz. Macera peşinde koşmak ekseriyetle tehlikelidir. Sizin yaptığınız şey de çılgınlıktan başka bir şey değildir.

Benim sizi sevmeme imkân olmadığını artık anlamalısınız. Zaten, bedenlen olduğu gibi ruhen de ihtiyarlanmış, aşktan uzak bir haldeyim. Aynı zamanda yuvamdaki karıma ve çocuklarıma bağlıyım.

Hürmetlerimi tekrarlarım.

Hikmet Suat

Çok sevgili Hikmet Bey,

Mektubunuzdaki sözleriniz, sevgime saplanan birer ok oldu. Fakat ben o okları çıkarıp atmasını bildim. Yazdıklarınız, beni - sizin tâbirinizle - bu çılgınlıktan vazgeçireceğine bilâkis kuvvet ve cesaret verdi. Halen mahkeme son safhasındadır. Boşanır boşanmaz size bildireceğim.

Mektubunuzdaki ifadelerinize rağmen, beni ve aşkı kabul edeceğinizi biliyorum.

Nihayetsiz aşkımla. Leylâ

Leylâ Hanım,

Sakin boşanmayınız, mektubumu aldığınız zaman boşandıysanız gelmeyiniz. Tahmininizden fazla çirkin, yüzleri buruşmuş, altmışlık bir ihtiyarım. Bir ayağım da topaldır. Karımın da son derece kıskanç ve 1,70 boyunda cüsseli bir kadın olduğunu hatırlatmalıyım.

Hürmetler. Hikmet Suat

Hikmet Suat Bey,

Boşandım. İlk trenle hareket edeceğim. Beni istasyonda karşılamaya herhalde gelirsiniz. Leylâ

Leylâ Hanım,

Görüyorum ki, aşkınız gibi kendiniz de saf ve uzağı görmekten mahrumsunuz. Ne yazık ki sizi asla sevmeyecek ve aşkınızı kabul edemeyecek bir insanım. Yani ben de sizin gibi bir kadını hanımefendi.

Bu suretle sizi, sebebi olduğunuz felâketiniz ve aşkınızla başbaşa bırakıyor ve hüviyetimi şimdiye kadar gizlemek mecburiyetinde kaldığım için özür diliyorum.

Samimî temennilerimle. Hikmet Suat

Eserinizin tesiriyle büyülenmiş gibiyim...

Pek muhterem Hikmet Suat Bey,

Sizin gibi büyük bir romancıyı, uzun mektuplarla işgal etmek hobbilik olur. Size yalnız şu kadar söyleyeceğim ki, eserlerinizin tesiri altında âdeta büyülenmiş gibiyim. Hele "Aşkın Zaferi" adlı eserinizdeki Süha, beni büsbütün size bağladı. O sizsiniz, mutlaka sizsiniz. Onun içindir sizi seviyorum.

Sevgi ve hayranlığımı lütfen kabul ediniz. Cevabınız beni yaşatacaktır. Leylâ

Leylâ Hanım,

Mektubunuzu aldım. Hakkımda gösterdiğiniz teveccühten dolayı teşekkür ederim. Asla lâıyık olmadığım iltifatlarınız beni biraz da düşündürdü. "Aşkın Zaferi" romanının kahramanı Süha asla ben değilim. Romanlarımda yasattığım kahramanlar, sadece zevk ve hayallerimin mahsulleridir. Beni kahramanlarma benzeterek sevmeniz, biraz fazla hayalperestlik olmaz mı?

Asla tahmin ettiğiniz gibi bir erkek değilim. Çok yaşlı ve ihtiyarım. Hürmetlerimle.

Hikmet Suat

Hikmet Suat Bey,

Mektubunuz beni küçük çocuklar gibi sevindirdi. Doğrusunu isterseniz, cevap vereceğinizi pek de tahmin etmiyordum. Bu lütfu benden esirgemediğiniz için size teşekkürle borçluyum.

Mektubunuzda ihtiyar olduğunuzu söylüyorsunuz. Ruhumu esir ettiğiniz mevcudiyetiniz benim için paha biçilmez. Evli olduğum halde ve sözlerinize rağmen sizi seviyor

İNTİKAM

Nakleden: Leylâ BEKEM

Eddie Hooligan, tren durur durmaz aşağıya atlayıp kalabalıkta sağa sola çarpa çarpa koşarak taksi durağına yollanmak istedi ama birden ta kulağının dibinde çok iyi tanıdığı bir sesin;

— Hey Eddie nereye? diye haykırdığını duyunca, olduğu yerde mahlamp kaldı. "Bil Pike" diye söylendi. Kalbi küt küt çarpmağa başladı. "Tam da adamına rastladım" diye düşündü. "Allah kahretsin. Şimdi City Bank'taki soygunda çaldığımız paralardan hissesini istemeğe kalkarsa hepı yuttum!" Fakat Bill gayet neşeli ve memnun görünüyordu.

— Eddie! Yaşa be! Vallahi seni bir hayli göreceğim geldi. İki senedir nerelerdeydin yahu? Gel bu tesadüfün şerefine kafaları çekelim!

Eddie Bill'i şüpheli bakışlarla süzdü. Barda تنها bir köşede otururlarken Eddie sordu,

— New York'ta ne yapıyorsun bakalım?

— Orasını hiç sorma? Bir senedir Şikago'daydım. Herşey yolunda gidiyordu. Fakat şimdi polis yine peşimde. Onun için New York'a sığınmağa mecbur oldum.

— Ama burada da pek emin bir yerde sayılmazsın. Bir defa, senin yüzüne bakmak kâfi. Kim olduğun hemencecik anlaşılır.

— Allah Allah ne yapayım yahu? Suratımı atıp yenisini takamam ya.

— Yine senin bileceğin iş ama ben olsam böyle dolasmam. Gidip doktor, Thompson'u bulalım. Güzellik mütehassısıdır. Sana, yepyeni usulleri ile bir ameliyat yapar yüzün bambaşka olur.

— Sahi mi söylüyorsun?

— Tabii yahu! Bizim çocuklardan bir çoğunu ona götürdüm. O kadar memnun kaldılar ki sorma.

Doktor Thompson cebinden çıkardığı kırlice bir mendille gözlüğünün camlarını sildi,

— Polisin peşinde koştuğu kimse lere ben ameliyat yapamam. Bunun cezası çok büyük. Başımı belâya sokmak istemem.

Bill kâhkaha ile gülmeğe başladı. — Ne münasebet doktor! Arkadaşımın polisle filân ilişkisi yok. Kendini nişanlısına beğendirmek istiyor, o kadar!

Bill cebinden bir fotoğraf çıkardı. — Buyurun Doktor. Arkadaşımın nişanlısı bu tiplerden hoşlanıyor. Ufak bir ameliyatla bizim ahpap'ta bu fotoğraftaki tipe benzetilebilir herhalde..

Aradan tam dört hafta geçmişti. Eddie ile Bill kol kola Doktor Thompson'un muayenehanesinden çıkıp Broadway'e yürüyorlardı. Eddie sevinçten ne yapacağını bilemiyordu.

— Bill kardeşim bu yaptığın...

— Bırak canım şu lâfları diye Eddie'nin sözünü kesti. İnsan dalma arkadaşına başı darda oldu mu yardım etmelidir. Şimdi ayrılalım. Akşama yine aynı meyhanede buluşuruz.

Bill tramvaya atlarken Eddie pür neşe yolun öbür kenarındaki ufak bir pastahaneye doğru yollandı. Tam kapıdan içeri girmek üzere idi ki birisinin koluna girdiğini hissetti. Dönüp baktı,

— Bir yanışınız var galiba bayım...

— Uzatma Tom Laws...

— Benim adım...

Birden bire Eddie'nin etrafını dört polis memuru sarmıştı. Eddie şaşırmaştı. Polislerden biri, bileklerine ke-

lepçeyi takıp,

— Bu günlerde hangi isim altında gezdiğin bizi alâkadar etmez. Adın ne olursa olsun haydi bakalım düş önmüze, diye bağırıldı.

Karakola vardıkları zaman Eddie'yi asık yüzü komiserin karşısına diktiler. Komiser Eddie'ye uzun uzun baktı.

— Nihayet yakayı ele verdin. Tom Laws dedi. Beş aydır peşindeyiz. Çelik fabrikasındaki soygunda Tedle ikinizin elele verip tekimil paraları ve plânları alıp götürdüğünüzü biliyoruz. Şahitler de var.

— Benim adım Tom Laws değil ki... Komiser, Eddie'nin burnunun dibine koskocaman bir fotoğraf tuttu.

— Bu sen değil misin?

Eddie'nin alnında iri ter taneleri belirdi. Bu fotoğrafın küçük bir kopyesine göre yüzünü ameliyat edip şekil vermişlerdi.

Komiser güldü:

— Nasıl? Neden susuyorsun? Hele hâkimin karşısına çık da bak nasıl bülbul gibi öteceksin.

Eddie mahpuslara mahsus o iri çizgili pijamayı giyip hücresindeki tahtadan yatağın üzerine uzandı, kâhpe feleğin bu cilvesine yandı durdu. Tam bu sırada penceredeki demir kafesten içeriye dışardan atılan küçük bir taş düştü. Eddie eğildi yerden taşı kaldırıp baktı. Üzerine ufak bir kâğıt parçası sarılı idi. Hızla kâğıdı açtı okudu,

"Eddie işte senden intikamımı aldım. İnsan arkadaşının hakkını yemez. Sen parayı benimle yarı yarıya paylaşacağına hepsini alıp gitmiştin. Şimdiki suratınla en aşağı on sene giyeceğini unutma!

Bill Pike"

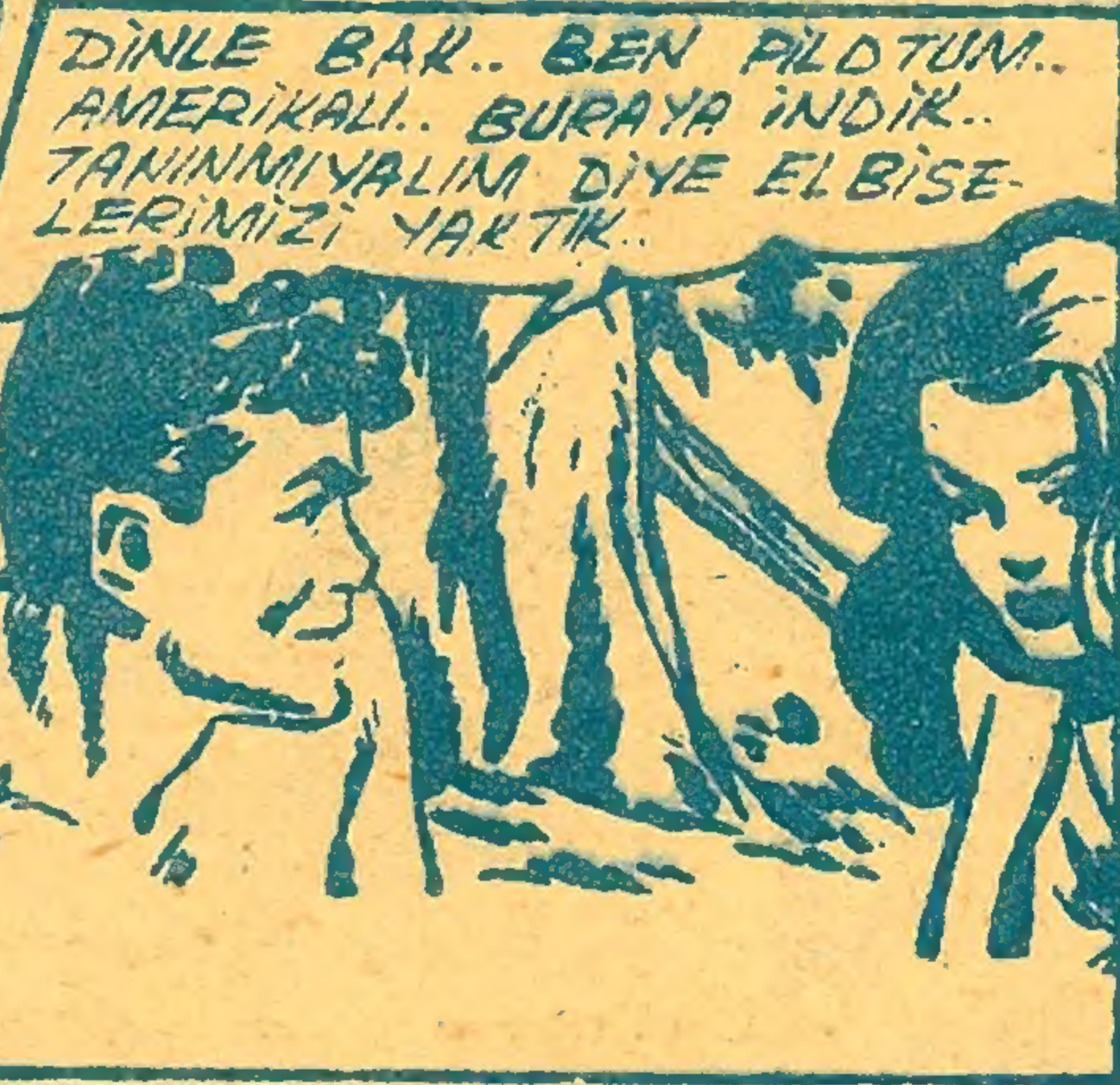
GİZLİ VAZİFE !..

SEN ALMANLA RY SEVER MİSİN ALMAN MİSİN SEN..

HAYIR FAKAT..

92

DİNLE BAR.. BEN AİD TUM.. AMERİKALI.. BURAYA İNDİK.. TANINMIYALIM DİYE EL BİSELERİMİZİ YAKTIK..

SÖYLEDİKLERİNİZİ ANLADIM..

BENİ BEKLE.. DÜNYA'NIN EN GÜZEL KIZISIN SEN..

PEKİ.. PEKİ.. BUNU SONRA SÖYLERSİN BEN ŞİMDİ GELİRİM..

GABUR OL.. YOLUN AÇIK OLSUN

GABUR BANA BİR ERKEK ELİBİSE VERİN

JANİN SEN GİLDİRDİN Mİ KIZIM..

JANİN KOŞARAK ARKA DAŞLARININ YANINA GEL Dİ. NEFES NEFESE..

YOOO! BİR AMERİKALI PİLOT BULDUM. BİZİMLE BERABER KAL SIN..

GÖRELİM BAKALIM SENİN DE LİKAN LI

BELKİ BİR TUZAK TIR

HAYIR HAYIR.. DÜNYA'NIN EN AMERİKALI İNSANI..

BEN YÜZBAŞI CREW.. ELBİSELERİMİ YAKTIM.. SİGARALARIM ŞURADA GÖMÜLÜ..

AMERİKALI

GIPLAĞIN YANINA GELDİLER.

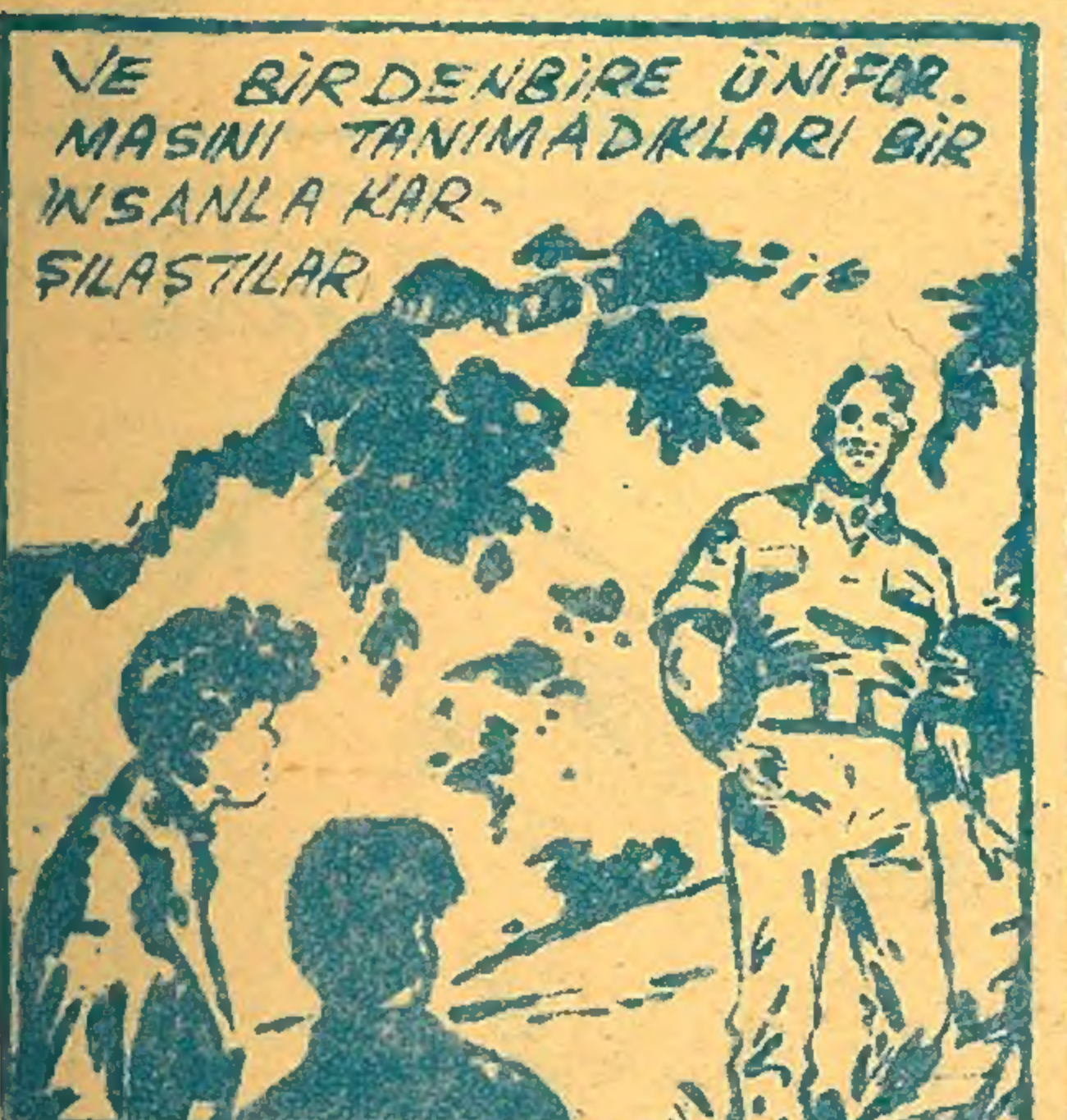
SİGARASI RÜYAMDA GÖRSEM İNAN. MAZDİM. NEREDE..

ALEN AMERİKALIYA VAZİYETİ ANLATTI. KENDİLERİNE KATILMASINI İSTEDİ.

SİZİNLE BERABER KALIR YAR. DİM EDERİM. FAKAT DANA EWEEL ARKADA. ŞİMİ BULMALIYIM

BU SİRADA JÜLYENLE AL FRED OYNAYARAK UZAKLAŞTILAR

VE BİRDENBİRE ÜNİFOR. MASINI TANIMADIKLARI BİR İNSANLA KARŞILAŞTILAR

ŞAŞKIN ŞAŞKIN ADAMI GÖZDEN GEÇİR DİLER

ÇOCUKLARA RAS LAMAK BANA UĞUR GETİRİR İNŞALLAH. YAKINDA BİR ŞEHİR VAR MI YAV. RUM?

VAR VAR AMA FE. NA ALMANLAR ORA. DA HERKESİ ÖLDÜRÜYORLAR. ONLARI GÖRMELİ Mİ İSTİYORSUNUZ?

EYET YAVRUM.

PEKİ SİZ NEREYE GİDİYORSUNUZ?

AMERİKALI LA KARŞILAŞ MAYA..

Mİ İN SANLAR. MİS..

BU ÇUKULATA İS. PAT ETMEDİ Mİ? BEN AMERİKALI YIM.

LENA AMERİKALILARIN İYİ İNSAN ÖLDÜKLERİNİ SÖYLEDİ.

ONU YALAN CI ÇIKARMIYALIM.

PEKİ SEN ALMAN MİSİN..

HAYIR FRAN. SİZİN ALMANLAR ANNEMİ ÖLDÜRDÜLER

BEN NEREYE GİZLENEBİLİRİM..

HEPİMİZ SAKLI YA. ŞİYORUZ. POL SAKI YARDIM EDER.

ÇOCUKLAR AMERİKALI İLE ANBAĞLIĞI APTIRDILAR.

92

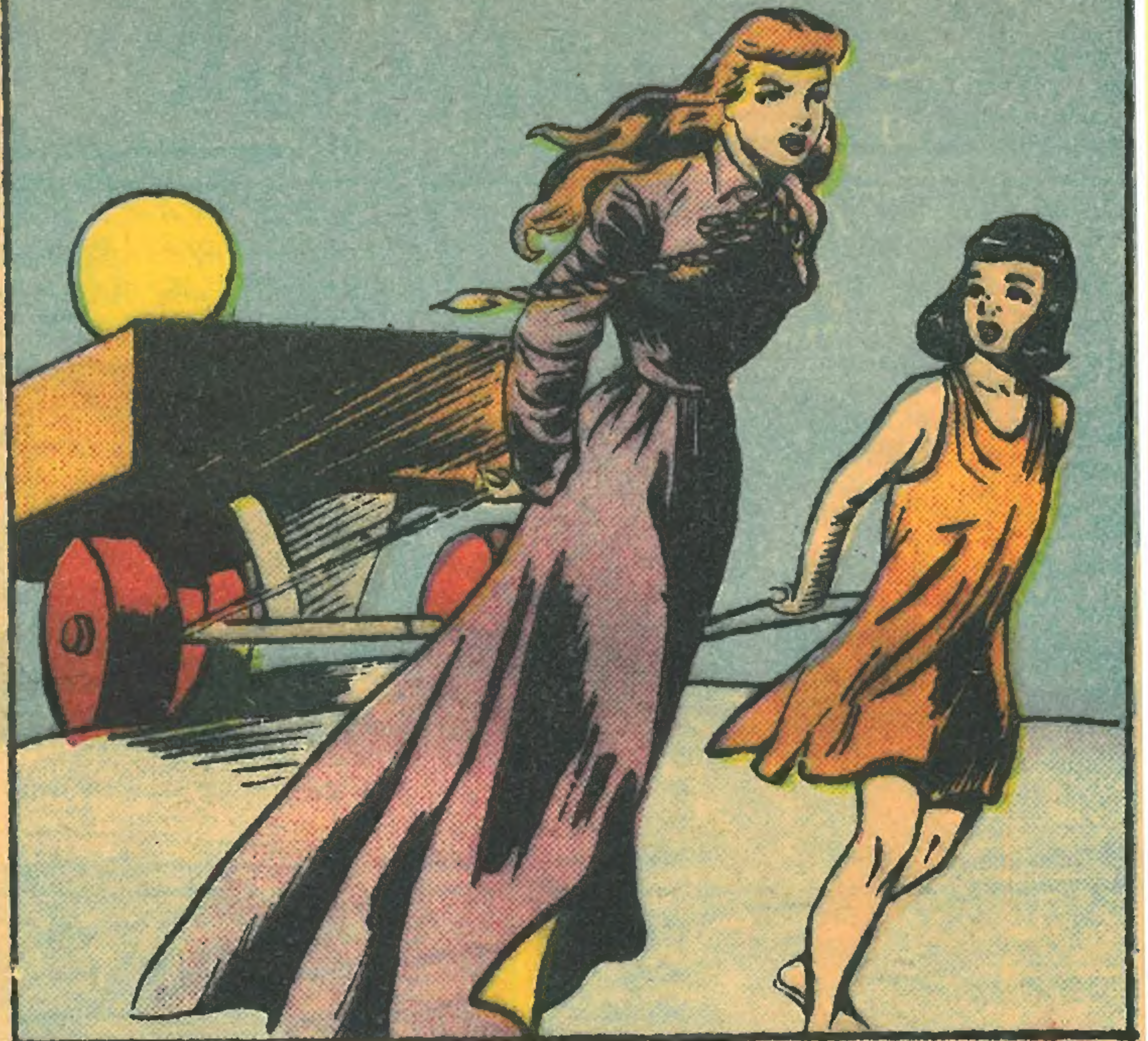
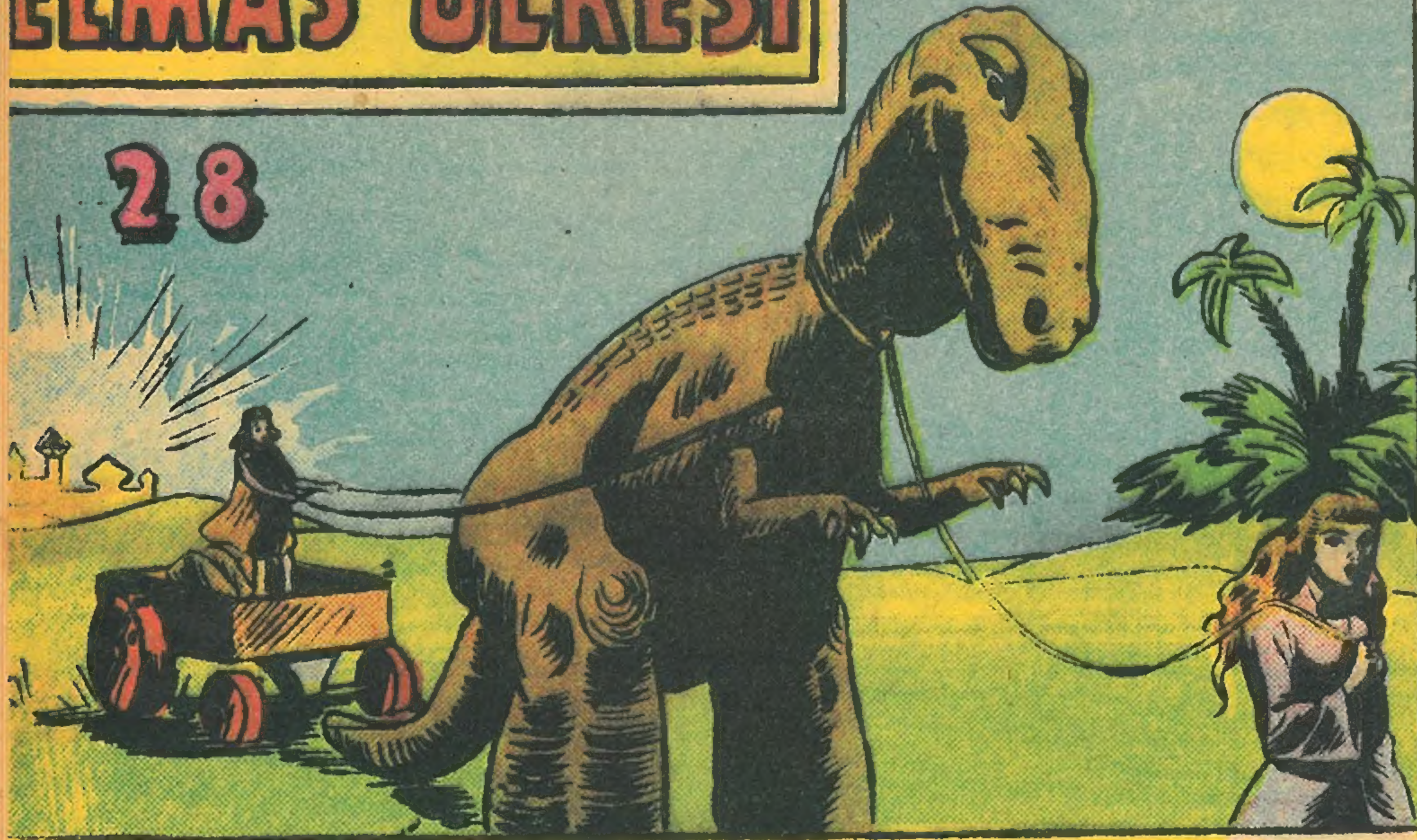
ARKASI VAR

MANDRAKE ELMAS ÜLKESİ

28

VA KOYUP YOLA ÇIK-
TIK. BÜYÜK KERTENKE-
LEMİZ, ARABAYI, ÜLKE-
MİZİN SINIRINA GÖ-
TÜRDÜ..."

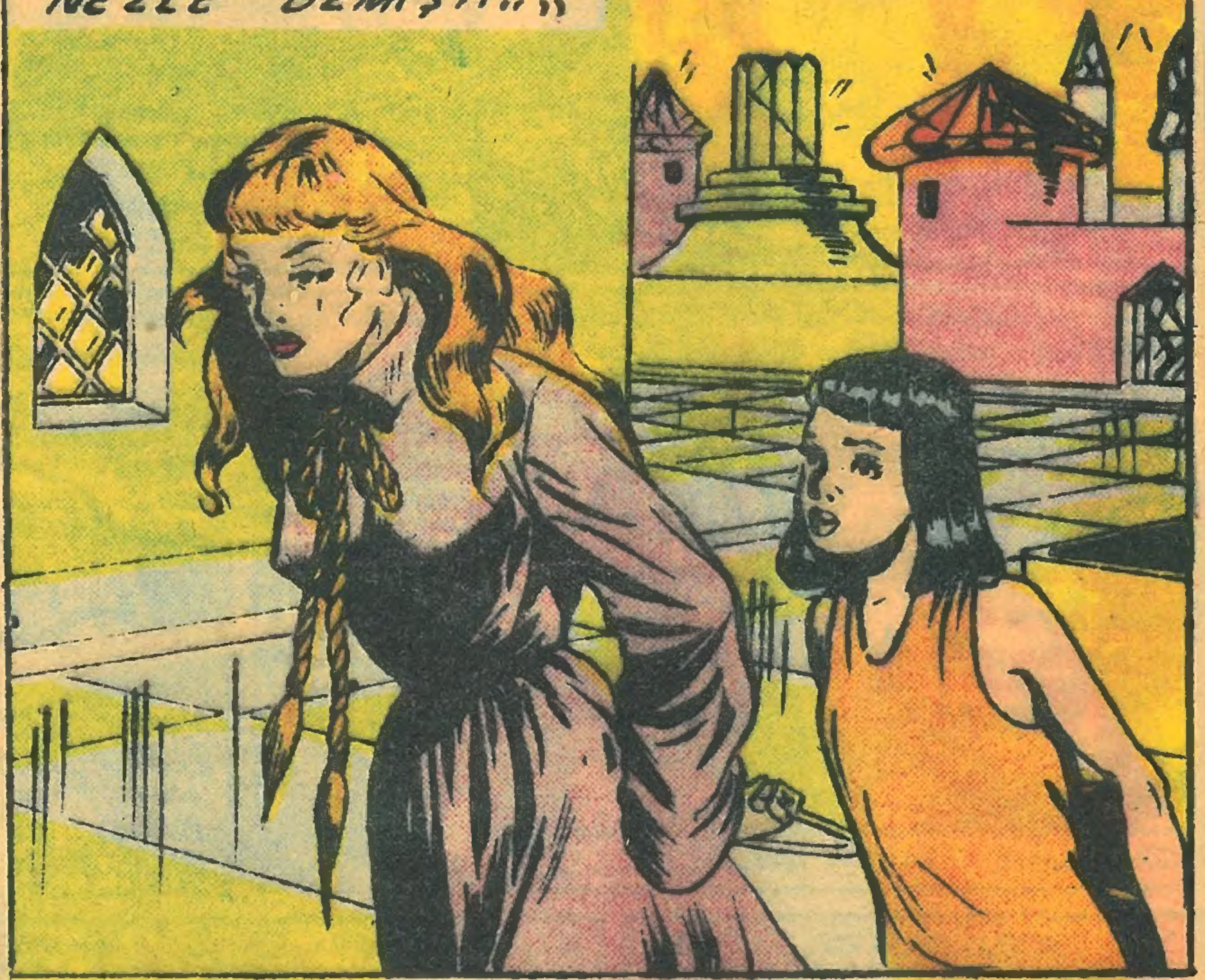
DÖNDÜ. KARDEŞİMİZ
ÇEKEREK ÖMRÜMÜZDE İLK DEFA BUZ
DIYARINA GİRDİK..."

"ONU ÖLDÜRMEĞE KİYAMADIM. ÇÜNKÜ ÇOK
SEVİYORDUM. KENDİ MEMLEKETİNE DÖN-
ME TEMENNİSİYLE BUZUN ÜZERİNE BIRAK-
TIM..."

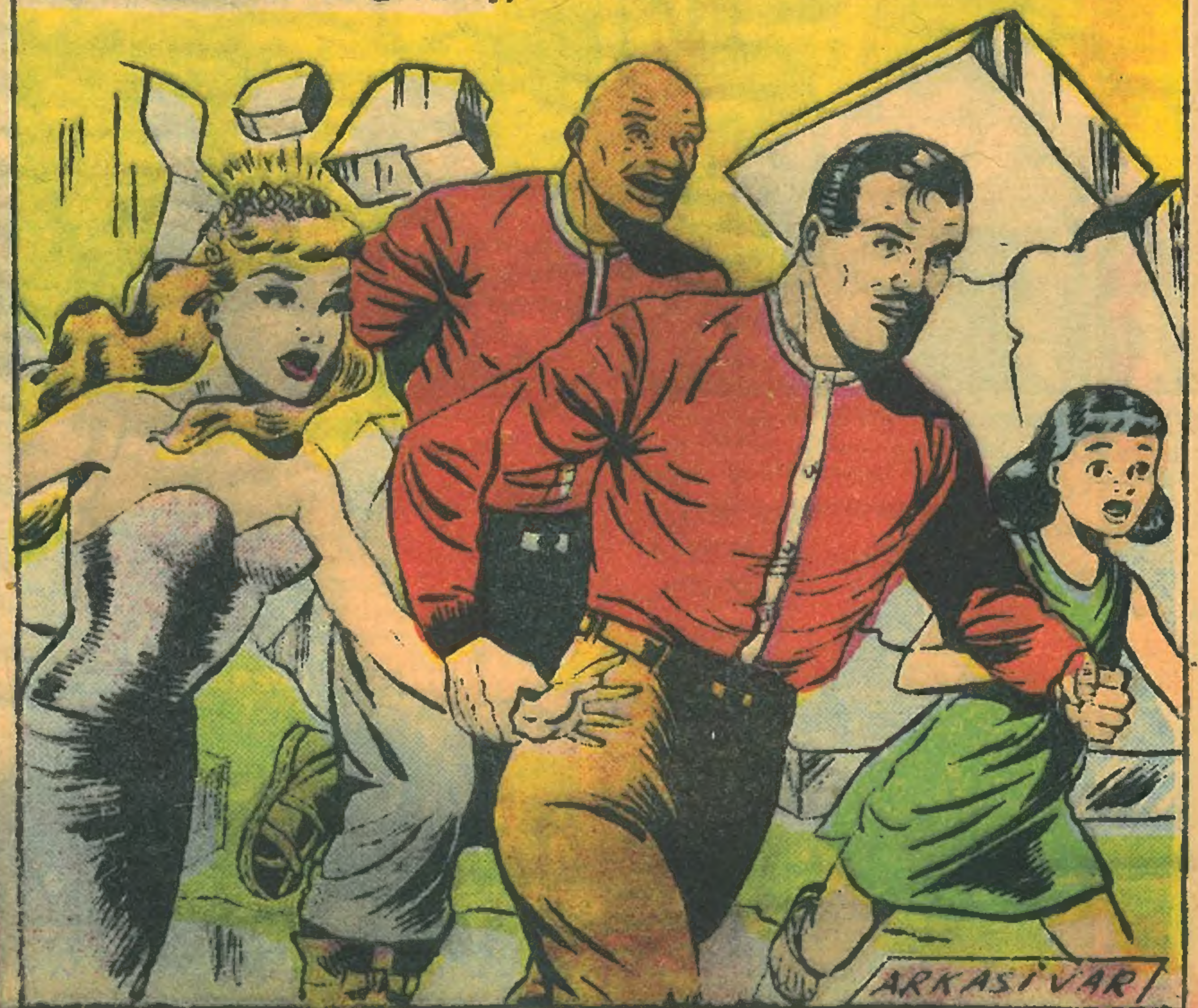
"DÖNDÜĞÜMÜZDE ÖLÜ BİR ŞEHİR BULDUK.
MÜTHİŞ HASTALIK HERKEZİ ÖLDÜRÜŞ-
TÜ. KARDEŞİMLE BEN NASILSA KURTULMUŞ-
TUK. MUNDEN O ZAMAN BU HASTALIGA
NEZLE DEMİŞTİ..."

MANDRAKE HÜZÜNLE "ANLASILDI. BİZİM HİÇ
EHEMMİYET VERMEDİĞİMİZ NEZLE, SİZİN HİÇ
ALİŞİK OLMADIGINIZ BİR SEVÖİ. ONUN İÇİN
HERKEZİ ÖLDÜRDÜ..."
SARAY ANSIZIN GENE
SARSILIR..."

GENA" BU SEFERKİ MÜTHİŞİ!.. DİYE BAĞIRI-
YOR. "HER YER YIKILIYOR, KOŞUN! CANIMI-
ZI KURTARALIM!.."

GÖK SÜVARI

BİR AN SESSİZ DURDULAR. SONRA
UBALDO YAKLAŞTI ORORANIN ELLERİNİ ÖPTÜ.

YAVRUM, KALBİNDEN
GEÇENLERİN HEPSİNİ
BANA SÖYLE..

PERİ.. ÇARŞANBA GÜN-
LERİ HİÇ GELMİYOR-
SUN BU NEDEN?

BİR GÜN BUNU BANA SORACAĞINI TAHMİN EDİ-
YORDUM ZATEN.. FAKAT MÜSTERİH OLABİLİRSİN
BUNDA HİÇ SENİ ÜZECEK BİR ŞEY YOK..
SANA ÇOK RİCA EDERİM BANA İTİMAT ET..
SENDEN SAKLAMAK ZORUNDA KALDIĞIM BİR SIR-
RI ÖĞRENMEĞE KALKIŞMA..

ORORA YAPTIĞINA PİŞMAN OLDU
AF DİLEDİ.

ASIL AF İSTEYE-
CEK BENİM SEV-
GİLİM..

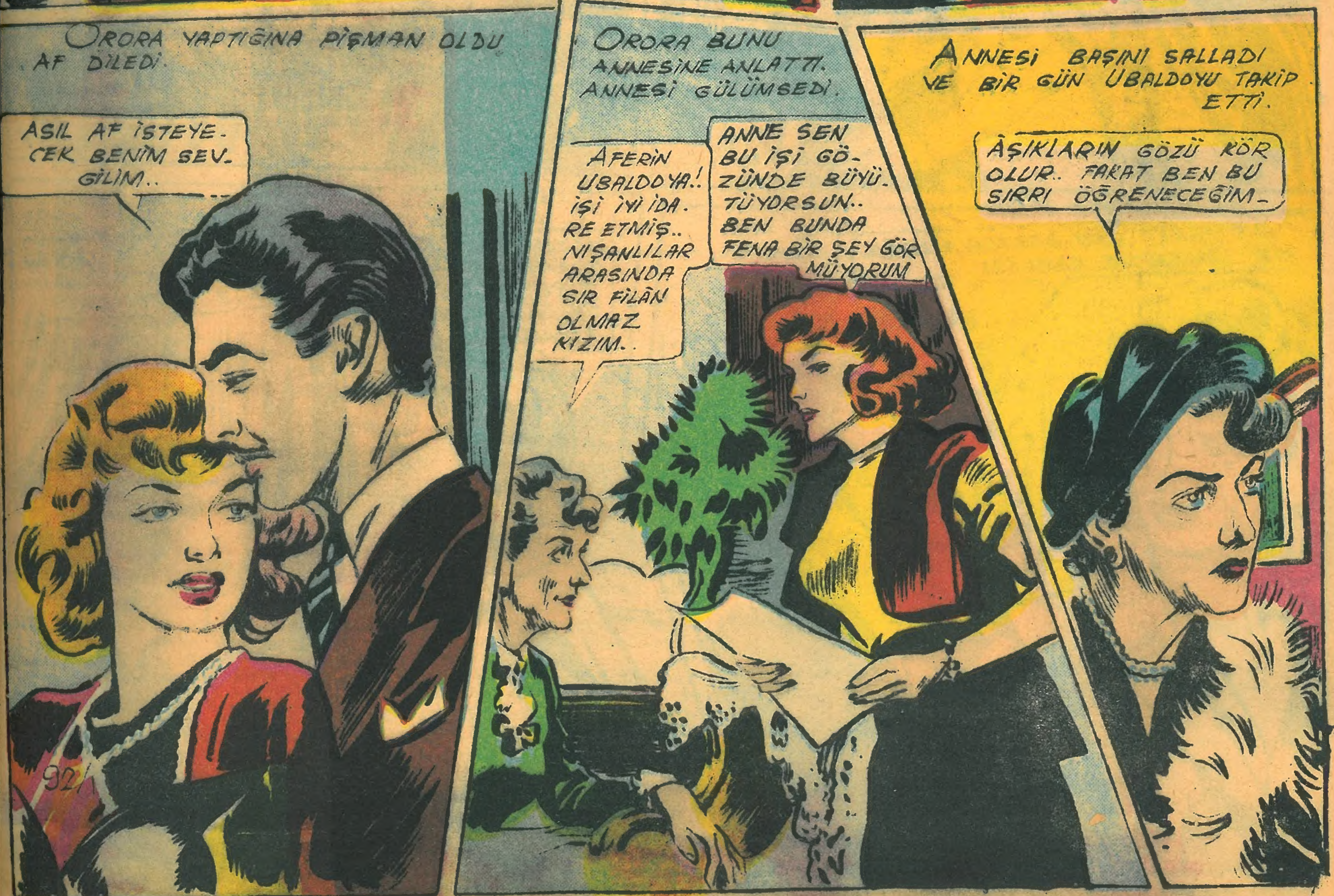
ORORA BUNU
ANNESİNE ANLATTI.
ANNESİ GÜLÜMSEDİ.

A FERİN
UBALDOYA!
İŞİ İYİ İDİ.
RE ETMİŞ..
NİŞANLILAR
ARASINDA
SIR FİLÂN
OLMAZ
KIZIM..

ANNE SEN
BU İŞİ GÖ-
ZÜNDE BÜYÜ-
TÜYORSUN..
BEN BUNDA
FENA BİR ŞEY GÖR-
MÜYÖRÜM

ANNESİ BAŞINI SALLADI
VE BİR GÜN UBALDOYU TAKİP
ETTİ.

ÂŞIKLARIN GÖZÜ KÖR
OLUR.. FAKAT BEN BU
SIRRI ÖĞRENECEĞİM..

SANA İYİ BİR BAŞIŞ VERECEĞİM)

NE VAR ANNE?

DUR HELE ŞU HİZMET
GİYİ SAVAYIM..

22/2

BAĞDAD'U TAKIP
ETİM.

SEN Mİ? BUNU NEYE
YAPTIN ANNE?

ÇÜNKÜ BEN SENİN GİBİ SER-
SEN DEĞİLİM DE Ondan.. ÇAR.
ŞANBA GÜNLERİ NISANLIN NE-
REYE GİDİYOR BİLİYOR
MUSUN?

MELZERİN KLİNİĞİNE
DOKTOR ONUN ARKAS

YA? FAKAT ONU DOKTORLA DEĞİL
KIZI MARGRİTLE GÖRDÜM.

ORORA'NIN BOĞAZI DÜĞÜMLENDİ.
GÖZLERİMİLE GÖRDÜM.. ZATEN
SOKAK ÜSTÜNDEKİ ODADA O-
TURUYORLARDI. UBALDO SÂRİN
SÂRİN O MENDEBURLA
KONUŞUYORDU.

KAFİ ANNE.. NİŞAN.
LİMDAN ŞÜPHE
ETMEMELİSİN

32/2

ARKASI VAR

Sırat Köprüsü

Yazan: KEMALETTİN TUĞCU
Aşk ve Macera Romanı: 3

Kira evimizi, orada yalnız kalan annemi ve sarı benizli kardeşimi düşündüm. İlk defa büyük bir gurbet havası ve yadırgama hissi duydum. Hattâ bir aralık ağladım.

Üçüncü sabah erkenden daireye gelen Güllüye sordum:

— Balkon kapısının anahtarı sizde mi?

Güllü telâş eder gibi oldu:

— Ne yapacaktınız Küçük hanımefendi?

— Geldim geleli kapalı gibiyim. Biraz saf hava almak istiyorum.

— Pencereleri her gün açıp havayı tazeliyorum küçük hanımefendi.

Korkak, telâşlı, mütereddit kadına çıktım:

— Ben bu hareketlerden bir şey anlamıyorum. Buraya ne için geldim? Bu ikramların, bu itibarın altında neler saklanıyor? Mollabeye sövleviniz, ben kendisini görmek isterim.

Kadının eli, ayağı titriyordu. Avuçlarını yüzüne örtmüştü. Sanki kendisini dövmüş ve paylamıştı.

— Ne tuhaf kadınsınız, dedim. Ne oluyorsunuz? Siz nihayet bir emir kulu olabilirsiniz. Fakat ben yüzümün akiyle büyümüş, sefaleti tercih etmiş bir kıyım. Bu halime hemen bir nihayet verilmesini isterim.

Kadının yüzünden yaşlar akmağa başlamıştı. Titrek bir sesle:

— Simdi anahtarı bulup getireyim Küçük hanımefendi, dedi.

— Bana balkonun lüzumu yok. Molla beyefendiye haber veriniz, yetisir.

Onu beklemeden içerideki odaya girdim. Bende panik başlamıştı. Hapsedilmiş olduğumu anlıyordum. Fakat buna esaslı bir sebep bulamıyordum. Tama edilen güzelliğim ise şimdiye kadar bir taarruza uğramaklığım lâzımdı. Ne bekliyor, benden daha başka ne umuyorlar?

Aklıma şoförün bana verdiği mektup geldi. Adnan Bey de kim oluyordu? Niçin kendisini görmemiştim?

On dakika geçmeden oturduğum odanın kapısı vuruldu. Kalkıp kapıyı kendim açtım. Karşımda Mollabey vardı. Beni gözleri kızarmış, yüzü soluk ve pek sinirli gördü. O bilâkis sakindi. Yürüdü, koltuklardan birisine oturdu. Cebinden bir kutu çıkartıp içinden bir puro alarak yaktı ve:

— Şöyle lütfen karşıma oturunuz Emel Hanım, dedi.

Oturdum. Purosundan bir iki nefes çektikten sonra:

— Ne için sinirlendiğinizi bilmiyorum, dedi. Buna bir sebep te görmüyorum. Burada rahatınız iyi değil mi? Nereze eksik? Neye ihtiyacınız olursa size söylemenizi bildirmiştim. Böyle ağlayıp sızlanacak kadar ne oluyorsunuz kıyım?

Kendimi topladım ve:

— Beyefendi, dedim. Ben buraya ne için getirildim? Hani bana verilecek olan iş??

— Yoooo, rica ederim, dedi. Orası sizi alâkadar etmez. Sizi buraya getiren benim. Size beş yüz lira da aylık teklif ettim. İstersem çalıştırırım, istersem sizi bu dairede, emrinize de adamlar tahsis edip beslerim. Orasına karışmayınız.

Bu derecede şımarıklık beni ya-

— Beyefendi, dedim. Parasını avuç avuç serpecek kadan zengin bir adam olmanız beni alâkadar etmez. Nihayet bu şekilde bir çalışmaya razı olabilirim. Benden iş randımanı alıp almamanız umurunda olmayabilir. Fakat bir genç kız olduğum için bende bir iffet endişesinin bulunacağından emin olmanız lâzımdır. Böyle tecrit edilmiş durumda kalan herhangi bir insanın aklına ilk olarak bu gelir.

Mollabey ilk defa kıpkırmızı kesildi. Telâşla purosunu çekmeğe başladı. Sonra gözlerini kaldırıp beni iyice süzdü:

— Kızım, dedi. Hakkınız var. Fakat şimdilik böyle bir endişeniz olmasın.

— Simdilik mi buyurdunuz?

Mollabey hiç şaşırmadan:

— Evet, dedi. Şu birkaç hafta içinde böyle bir tehlikeye maruz kalmıyacaksınız. Fakat daha sonrası için size para garantisi vereceğim.

«Beyefendi; dedim. Ben buraya niçin getirildim?..»

— Ne dediniz?

— Şunu diyorum. Sizi böyle bir tehlikeye maruz bırakacağım zaman tazminat olarak size bir para ödiyeceğim.

Derin bir hayret içinde kalmıştım. O:

— Emel hanım, dedi. Ben açık konuşan ve kimseden pervası olmayan bir insanım. Bakınız, şu gözün alabildiğine gördüğünüz ovanın, dağların on, on beş misli kadar toprak benim malımdır. Adana civarında yüze yakın köyüm var. Sizin anlayacağınız ben devlet içinde devlet kurmuş, millet içinde milleti olan bir zenginim. Benim gibi bir iki zengin daha vardır bu bölgelerde. Onlar da benim gibi yapar. Ben babadan kalma bir mülkü bin misline çıkartmış bir insanım. Fabrikalar benim için çalışıyor, yüzlerce, binlerce insan benden titriyor, çiftliklerimin, küçük, büyük yüzlerce tezgâhın kazancı benim keseme akar.

Mollabey ayağa kalktı ve:

— Şu gördüğün ufuklar benim topraklarımın, mülkümün kapağıdır, buralarda yağmur benim hesabıma yağar, rüzgâr benim için eser. Daha Anadoluda elektrik yüzü görmeyen yüzlerce kasaba varken ben bir sayfiye yeri olarak seçtiğim bu

camlık yaylada bir elektrik santrali kurmuş ve Adanaya kadar telefon hattı çekmişimdir.

Mollabey yine koltuğa oturdu ve ayak ayak üstüne attı:

— Bir ayağım İstanbuldadır Emel Hanım, dedi. Orada on kadar büyük apartımanım, bir okadar yazıhanem, hanlarım, otellerim var, zengin geçinen adamlar benim kapımdaki usaklar gibidir. Bana yaranmak için günlerce yolumu bekleyen büyük adamlar vardır. Benim emrimin altında çalışmak için büyük büyük memuriyetleri bırakanlar oldu. Benim de ıstırabım var. Seni buraya sadece bunun için getirdim. Sen bana bir torun dünyaya getireceksin. Kız olursa sana yüz bin lira veririm. Oğlan olursa bir milyon. Anladın mı bir milyon. Vermiyen namerttir. Vermiyen köpekten alçaktır.

Saskınlıktan ağzım açık kalmıştı. Mollabeyin moraran yüzü yavaş

nin hayatın var. Sana şerefsiz bir hayat teklif etmiyorum. Seni makbul ve makul bir nikâhla bağliya-
cağım. Bana bir çocuk doğurduğun takdirde gelinim olarak kalacaksın. Bir kız veren Allah bir oğlan da verir. Yeter ki benim neslimden bir evlât dünyaya gesin. Anneni rahat yaşatmak, kardeşine mükemmel bir tahsil verebilmek, kendin de zengin olmak mukabilinde bana müşkülât çıkartma. Bütün bir hafta düşün. Yine burada seninle konuşuruz.

Ayağa kalktı ve giderken:

— Emel Hanım, dedi. Bu konuşmayı daha sonra yapmak isterdim. Fakat kendimi tutamadım. Sizi balkona çıkmaktan artık menetmiyeceğim. Fakat sakınız kızım. Çünkü benim bir torun bırakmadan ölüp gitmemi isteyenler vardır. Sizi buraya kapatmak ancak sizi muhafaza kastıyledir. Size kastedeceklerinden korkmasam daha ilk andan istediğiniz gibi dolaşmanızı temin ederdim.

— Beyefendi, bir de ölüm tehlikesi mi var? dedim.

— Evet kızım. Siz de kendi hesabınıza sakınız ve kimseye emniyet etmeyiniz.

— 4 —

Anneme hiçbir şey yazmadım. İşe başladığımı, rahatımın pek yerinde olduğunu, emniyetli ve namuslu insanlar arasında bulunduğum için çok memnun olduğumu, şimdilik kardeşimin yatılı yazdırılmasına lüzum olmadığını, yeni ders yılında bunu düşüneneceğimizi bildirdim.

Zavallı annemi şimdilik bu karışık işlerle üzmememe lüzum yoktu. Bütün bir hafta, geceli, gündüzlü düşündüm. Nihayet kısa sürecek olan bir evlenme yaparak zenginliği garanti etmek bana pek cazip göründü. Kendi adıma mühim bir parayı İstanbul bankalarından birisine yatırabilirsem böyle iğreti bir evlenmeye katlanacaktım. Benim gibi fakir bir kız için bu fırsat sayılırdı.

Mollabey söz verdiği gün geldi. İlk olarak:

— Emel Hanım, dedi. Yazdığınız mektupları ben bir kere okumak zorundayım. Çünkü hakkımda bir şikâyetle bulunarak işlerime başkalarının burun sokmasına sebep olabiliydiniz. Fakat sizinle anlaşmanın mümkün olacağını sanıyorum.

— Bazı cihetler hakkında izahat istiyorum efendim, dedim.

— Buyurun dedi.

— Önce niçin beni seçtiğinizi öğrenmek istiyorum.

— Sizi gelin olarak beğenmiş olduğumu bilmekle iktifa ediniz. Başka bir sebep daha var.

— Peki. Annemin adına banka-ya istediğim parayı yatırabilir misiniz?

— Nekadar?

— Ne bileyim. Meselâ otuz, kırk bin lira.

— Elli bin yatırırım.

(Arkası var)

İSTE GELİYOR.. NE ŞAHANE BİR ERKEK.. EBEDİYEN BENİM OLMASINI İSTİYORUM.

ROZİTA! SİZİ BURADA BULA- CAĞIMI HİÇ ÜMİT ETMİYORDUM. BUNUN BİR OYUN OLDUĞUNU ZAN- NEDİYORDUM. FAKAT ÖLECEĞİMİ BİLSEM YİNE GELECEKTİM..

EYET ROZİTA.. SİZİN GİBİ BİR KADINA HAYATIMDA İLK DEFA KA- LIYDUM. SİZİ GİLGİNCA SEVİYÖ- RUM.

BEN DE SAADET- TEN SARHOŞ OLDUM. GEL SEVGİLİM ŞU MA- BEDİN İÇİNE GİRELİM. HERKESİN NAZARINDA GİZLİ KALIRIZ.

ADALAR KRALİÇESİ

AYNI ZAMANDA

BİRAZ ER- KEN' GEL- DİK

HİÇ TE DEĞİL.. BAK ŞU OTLARA.. ÇİĞNEN- MİŞ.. HER HALDE MABEDE GİRMİŞLER- DİR.

TENBİHLERİM HATIRINDA MI ?

BİR MAYMUN GİBİ ŞU AĞACA TIRMANACAĞIM VE SAHNEYİ SEYRETTİK. TEN SONRA ATEŞ EDE- CEĞİM

ALÂ.. KADINA DA BUNU KRALIN YAPTIĞINI SÖYLERİZ. BEN DE KE- DİMİ KURTARMAK İSTİYORMUŞUM GİBİ GÖRÜNÜRÜM.

DİKKATLİ OL.. BAZEN ROZİ- TA KAPLAN KESİLİR HA..

AYAK SESLERİ VAR! KAÇ.. KRAL GELİYOR.. GÖZDEN KAYBOL.. BEN DE GİDİP ONU KARŞILIYAYIM.

AMİRAL KRAL İLE VARGOYA DOĞRU KOŞTU ORTADA KİM.. ACELE ETMEYİNİZ MAJES- SELER YOK TE.. AZ SONRA ROMAN- TİK BİR SAHNEYE ŞAHİT OLACAKSINIZ.

SAHİ Mİ ? BENİ O KADAR ÇOK MU SEVİYORSUNUZ ? HAYATIM- DA İLK DEFA SEVİNCİMDEN MÜTEESSİR OLUYORUM BEN DE HAYATIMDA İLK DEFA SEVİYORUM.

AŞKINIZI TECRÜBE EDECEĞİM. EĞER BEN ASİL KANLI BİR PREN- SES OLMAYIP BASİT BİR HALK KIZI OLSAYDIM BENİ YİNE SEVER Mİ İDİNİZ ? DAHA ÇOK.. SİZİ KENDİME DAHA YAKIN HİSSEDER. DİM ÇÜNKÜ.

ÖYLEYSE BEN DE SİZE BİR İTİRAFTA BULUNACAĞIM. BEN BASİT BİR BALIKÇI KIZIYDIM. KÜÇÜKLÜĞÜMDENBERİ HERKES BİR PRENSESE BENZEDİĞİMİ SÖY- LERDİ. BUNDA HERKES MÜTTE- FİKTİ.

İLK KISMET

Yazan: M. YAMAN

Hayatında onu hiçbir kadın sevmemişti. Müsterisiz mal, boş ev, tek başına bir karga gibi yaşamış, kırk yaşına gelmişti.

Her baharda, her sonbaharda insanların kısmeti açılır. Kendine göre, seviyesine göre birisini bulurlar. Bunlar ya birleşip murada erer veya birbirlerinde ümit bırakırlar.

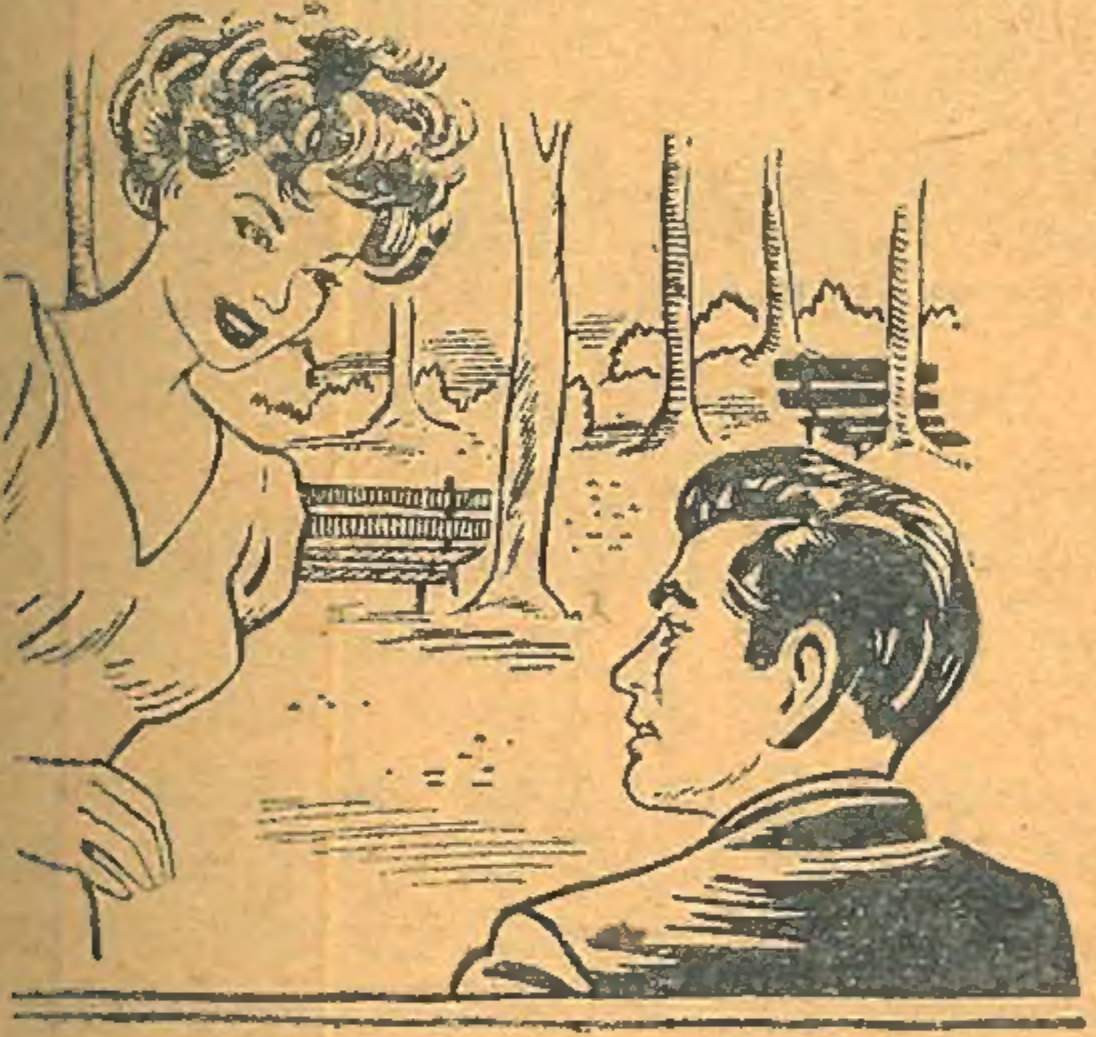
Hayride ümitten çok ne vardı? Daima umar ve daima umduğunu bulamazdı. Bütün bu boşa çıkmalara karşı pis bir hastalığa benziyer sırtışık ümidi kesilmiyordu. Ümi değil bir fistüldü onunkisi.

Zaten hayatta hiçbir tarafta yüzü gülmemişti. Ne işten, ne ana babadan, ne kardeşten. Ana, babı çabuk gitmişler, kalan ev yanmış yaptığı işlerde tutunamamış, kapağı asker okuluna atan ağabeyis yakayı kurtarmıştı ama ona bakmıyor:

— Çalışsın, serseriliği bıraksın diyordu.

Çalışmak için güç, kuvvet, adam olmak için de mektep, medrese lâzımdı. Onu yetiştirmemişlerdi ki.

Açlık, yoksulluk bu. Güçlülük bir dokuma fabrikasına girmiş, üstü tüp toplamaktan dokuma tezgâhı idaresine kadar yükselmişti. Yükselmişti ama saat ücreti kırk kuruş. İnsan bunu bir şey sanır. Yirm. dört saat çalışmaz ya. Çalışacağı sekiz saat. Dört kere sekizimiz otuz iki yapar. Üç yüz yirmi kuruş ama adı böyle. Vergileri çıkart. Cezaları kes, ele geçen haftalık on dört, on beş liradan fazla tutmaz.

Bu zamanda bu on beş kâğıd ev kirasından yiyecek içeceğe kadar her şey sığacak.

İşte yeni bir bahar gelmişti. İlk ılık toprak kokusunun yükseldiği ve güneşin tertemiz pırıldadığı pazar sabahı parka gitti. Bir sıraya oturarak mevsimin ılıkliğinden istifadeye kalktı.

Kimsesizleri bayram nasıl mahzun ederse bu bahar da onun eşsizliğinin acısını arttırıyor, gözleri yaşıyordu. Onu birisi sevsin, birisi ona gülümsesin de isterse çirkin isterse yaşlı olsun.

Fena halde ah çekti. Sanki Cenabıhak ona acıdı. Parkın kapısından genç ve güzel bir kadın girdi. Etrafına bakınarak yürüyor, pek sinirli görünüyordu. Geldi geldi, başka boş sıra yokmuş gibi onun oturduğu sıraya ilişti.

Ne genç, ne de güzel bir kadın. Sanki güzel bir kuş gelip te ya kınlara konmuş gibi, kimildamağa korkuyordu. Fakat genç kadın heyecanlı bir sesle sordu:

— Saatiniz kaç efendim.

Hayri kıpkırmızı kesildi. Yüreği ağzına gelmişti.

— Dokuz buçuk var efendim,

dedi.

— Okadar oldu mu? Ben daha erken sanıyordum. Siz bu tarafta mısınız.

— Pek te uzakta değilim efendim.

Kadın ona dönmüştü. Hayri de

biraz ona doğru döndü. Korka korka seyrediyordu. Ne güzel ve ne genç bir kadındı. Hemencecik gönlünde çiçekler açmış, yüreği genişlemiş ruhunda şerbet gibi haz veren bir hava esmeğe başlamıştı.

— Siz her zaman parka gelir misiniz?

— Pazar günleri geliyorum efendim.

— Ben de gelmek isterim. Hakkaten güzel yer.

— Siz de buyurun.

— Gelirim inşallah.

Hayri bir rüyaya dalmış gibiydi. Fakat bu uzun sürmedi. Birden tepesinde bir adam belirdi ve üstüne atılarak dövmeğe başladı. Etraftan yetişenler kurtardılar. Kurtardılar ama zaten bayılmıştı. Gözünü Esnaf hastanesinde açtı.

Bir gözü şişmiş, bir kulağı yır-

tılmış, kaşının üstü yarılmıştı. Fakat kimin umurunda. Onun yüreğinde sıcak ve sevinçli bir hava esiyordu. Mesuttu o. İlk defa mesut olmuş, hayatına güzel bir kadın karışmıştı. Nasıl bahtiyarlık duymasın, ilk kısmetti bu.

Kendisine saldıran adamı, dövmesinin sebebini hiç düşünmüyor-- (Devamı 14. sayfada)

MONTE KRISTO'NUN ESRARI

O GÜNDEN SONRA MARKI KOLARNO'YLA İZABEL SIK SIK BERABER ÇIKTILAR.

DEMİYER EVLENDİRECEKSİNİZ? EVET SELE ÇEK AY.

NİHAyet DÜĞÜN GÜNÜ GELDİ

DÜĞÜN OLUŞUNDA KAPALIDIR

ÇABUK OLUN... EVLENME DAİRESİNE GEÇİRECEĞİZ

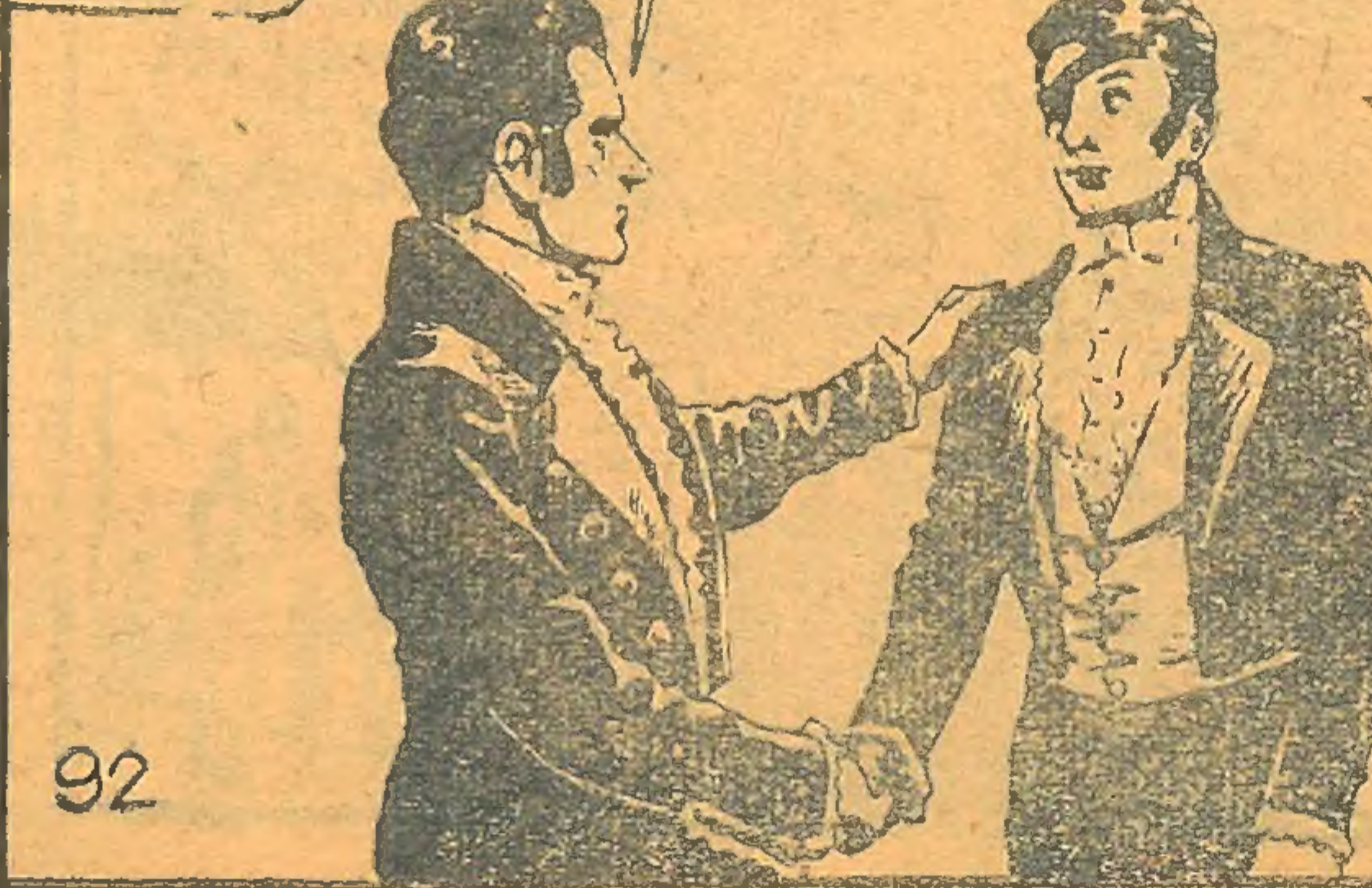
BU BİRLEŞMEYİ TEBRİK EDERİM TANRI...

İMZALAYINIZ

MES'UT OLMANA SEBEP OLDUĞUM İÇİN TEŞEKKÜR EDERİM PROSPER

PROSPER KOLARNO'NUN KULAĞINA BİRŞEYLER FİSİLDADI

NE SAHİ Mİ? BUNU YAPTI MI?

ADANIN HAKIMI
KORSAN KRALLIĞI
ÇOK İYİ KARŞILA-
DI. ANLATTIKLARINI
DİNLEDİ.

KAPTAN VIL-
LER ADANLARIYLA
BİRLİKTE ÇALIŞIYORDU.
KORMORAN ONDA İYİ
BİR TESİR BIRAK-
MIŞTI.

**KORSANLAR
KRALI**
No:62

İNGİLİZ ESİRLERİNE BİR
PARÇA ERAZİ VERDİLER
FRANSAYLA İNGİLTERE ARASIN-
DA SULH OLUNCAYA KADAR
ESİR KALACAKLARDI.

AKŞAMIN MAVİLİĞİ
ADAYI SA-
RINCA

BENİM BU HAYATA TAHAMMÜL
EDEMİYECEĞİMİ TABİİ TAHMİN
EDERSİNİZ.. KAÇACAĞIMI
SÖYLİYECEK KADAR SİZİ
MERT ADDEDİYORUM.

BU SIRADA MA-
LABAR ADASIN-
DA BAŞKA BİR
DRAM CERE-
YAN EDİYORDU.

DANİMARKALI KOR-
SAN HESEN'İN
GEMİSİ, FIRTINA VE
AKINTI YÜZÜNDEN
KARAYA OTUR-
MUŞ-
TU.

DİREĞİ KIRILMIŞ MALABAR'IN
YARIM MİL ÖTESİNDE KARAYA
DURMUŞTU.

ALTMİŞA YAKIN KORSAN
KARAYA ÇIKABİLMİŞTİ.
HESEN GEMİ-
SİNİN HALİ-
NE AĞLI-
YORDU.

İNGİLİZLER TOPRAK-
LARINA ÇIKAN BU
KORSANLARI Bİ-
RER BİRE
TOPLADILAR.

İLK KISMET

(13. sayfadan devam)

du. Gözlerini büsbütün açmağa kor-
kuyor, yarı karanlık içinde dalga
geçiyordu.

Kendisine geçmiş olsun demeğe
gelen arkadaşlarına da çaktırıyor-
du:

— Bir kadın yüzünden. Ne ya-
parsın, oldu bir kere.

Saadetini herkese haykırmak is-
tiyordu.

Üçüncü gün kendisine bir mek-
tup getirdiler. Hayretle açtı. Şu sa-
tırları okudu:

«Bay Hayri, ben parkta rasladım
güniz kadını. Gazeteler hastaneye
kaldırıldığını yazdılar. Adresinizi
oradan öğrendim. O gün sizi sakın,
kendi halinde, biraz da mükedder-
görecak yanınıza oturdum. Kocam-
la aramız açıktı. Ona muhayyel bir
âşıktan bahsederek onu kızdırdım.
Yine de bu âşıkla buluşmağa gidece-
ğimi söyledim. Benim böyle bir iş
yapmayacak kadar iffetli bir kadın
olduğumu iddia ederek güldü ve
beni fena halde sinirlendirdi. Ben
de böyle bir hafiflik yapmakta ol-
duğum fikrini vermek için sizinle
konuştum. Fakat maalesef çok kıs-
kanç olan kocam sizi dövdü. Bir
aile hayatına hürmeten kendisinden
davacı olmamanızı rica ederim.

Hayrinin gözleri yaş içinde kaldı
ve:

— Ne olurdu, dedi, şu mektup
postada kaybolduysa da bu tatlı
hayalle avunsaydım!

İNTİKAM PERİSİ

(4. sayfadan devam)

— «Ee, anlat bakalım, bu mem-
lekette neler dönüyor? Ben bura-
ya sadece Mr. Larkin'le selâmlaştır-
mak için çağırıldıysam o esrarengiz
mektuba ne hacet vardı?»

Jim kıkır kıkır güldü. Sonra ti-
yatro sahnesine çıkmış gibi bir ta-
vırla;

— «Burada hepimiz Centilmen
Ceof'un Bili'sinin arzusu üzerine
toplanmış bulunuyoruz!» diye bil-
dirdi.

Ben sevinçle, «Yok canım! Ne
diyorsun! Yoksa Bili geliyor mu?»
diye haykırdı. «Onun bizi unutma-
yacağını biliyordum, zaten. Hey
gidi Bili hey!»

Bu sırada Mr. Larkin söze ka-
rıştı..

— «Onu buraya şu sırada geti-
ren şey bir iş meselesidir, Halok»
dedi. «Hem de gayet ciddi bir iş
meselesi! Henri ile sizin filân da bi-
rer dost ve şahit sıfatıyla hazır bu-
lunmanızı rica etti. Çünkü zannım-
ca biraz sonra burada gayet çirkin
bir sahne olacak.»

Ben Halok kalçasını mânalı mâ-
nalı okşayarak, «Öyle bir şeylerden
şüphelenmişim zaten» dedi. «Ama
bu işin küçük Bili ile alakadar ola-
bileceğini hiç tahmin etmemiştim.
Ne olmuş kuzum? Biri kızı oyun
oynamağa mı kalkmış yoksa?»

Jim Bagot bar tezgâhının üzeri-
ne öyle bir vurdu ki kadehler şan-
gırdadı.

— «Hem de ne oyun! Ama o
kendini korumasını bilir. Bilmese
Centilmen Ceof'un kızı olmazdı,
tabii!»

— «Nerde Bili şimdi?»

— «Henüz gelmedi ama nerdey-
se gelir. O gelince eğlence başlıya-
cak!»

Tam o sırada uzaktan uzağa bir
ses duyulunca iki otomobilin sü-
ratle otelâ yaklaşmış anlaşıyordu.

Jim kafasını heyecanla pence-
reden dışarıya uzattı. Sonra üzün-
tüyle gene içerisye çekti.

— «Şu Bedbaht Ruhlar güruhu»
dedi.

(Arkası var)

Kalb Kalbe Karşıdır!

8

FLORA NİHAyet BU ACI HATIRALARDAN
İYANIR...

Seninle ne kadar ızdır
rap çektik değilmi
babacığım?

Artık hepsi bitti!
Ah Corc şu anda ne
yapıyorsun gemide?
Acaba beni düşünüyor
musun?

Evet ŞUANDA CORC GEMİDE FLORAYI DÜ-
ŞÜNMEKTEDİR...

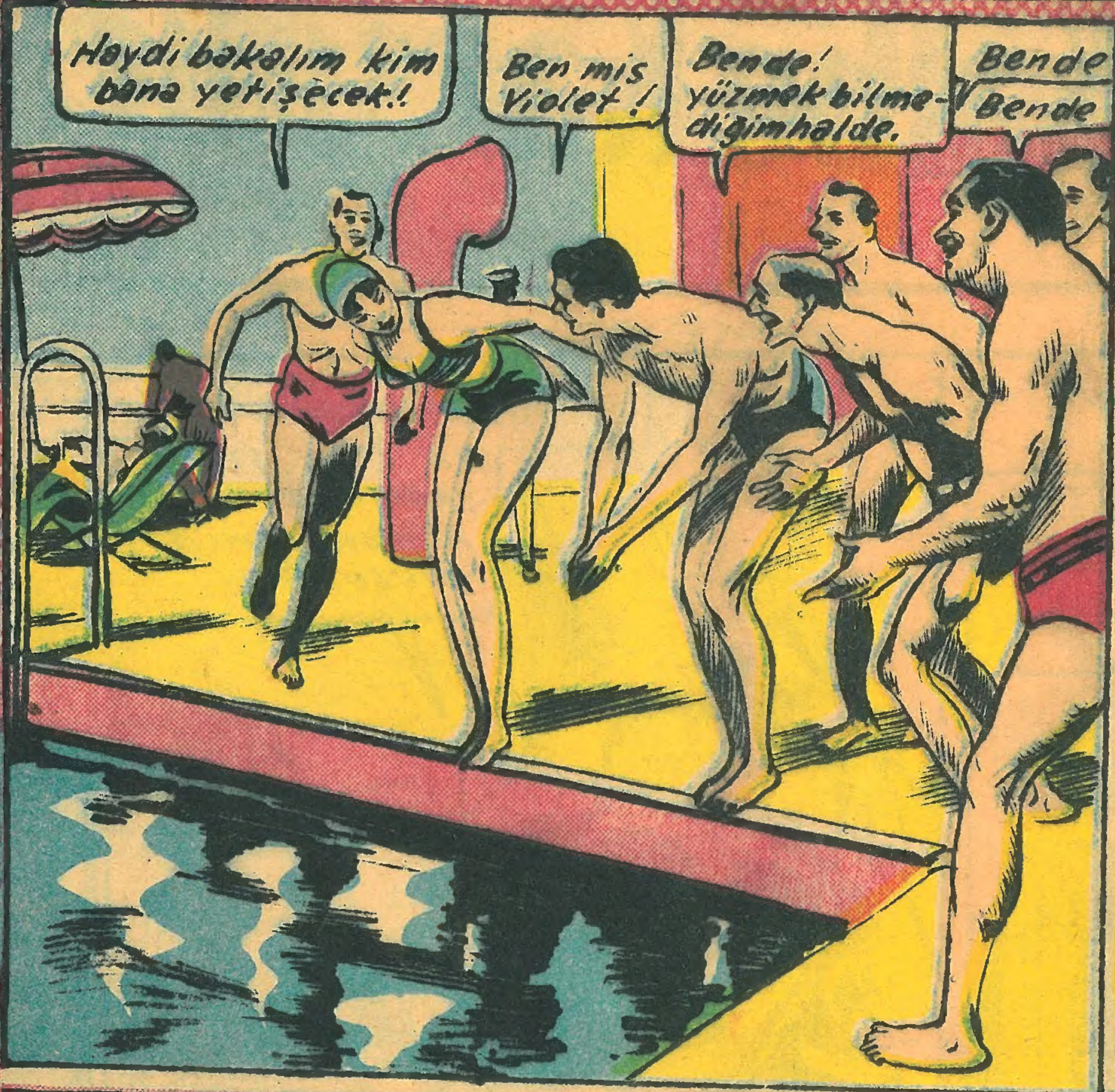
Halbuki ne kadar samimi
görünüyordu. Artık hiç
bir kadına inanmıyaca-
ğım...

MARSİLYADAN GEMİYE GENÇ
BİR KADIN BİNER. GÜZEL VE SER-
BEST OLAN BU KADIN AZ ZAMAN-
DA HER KESİN KALBİNİ FETHE-
DER...

Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

BİNBİR ROMAN

Haydi bakalım kim bana yetişecek!.

Ben mis Violet!.

Bende! yüzmek bilmediğim halde.

Bende Bende

MIS VIOLET BURADA! MIS VIOLET BURADA! HERKES ONU İSTİYOR! HERKES ONU LA MEŞGUL. YALNIZ CORC ONU HIÇ KETMEMİŞ GİBİ DURUYOR.

Başını çevirip bir re bile bakmadı. Uyanık olduğu muhtak!..

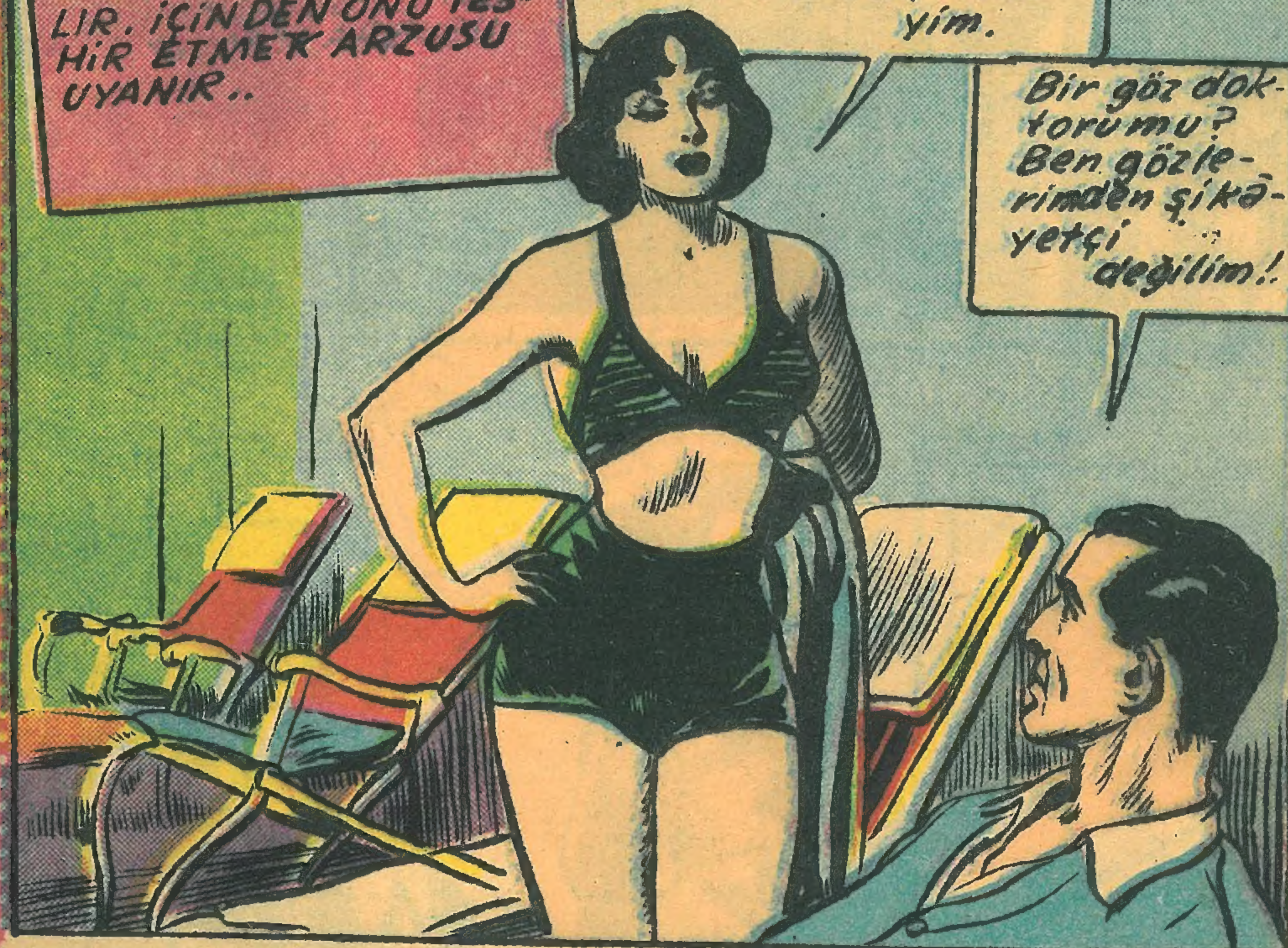
BÜTÜN ERKEKLERİ PERVANE GİBİ ETRAFINDA GÖRMEĞE ALIŞIK OLAN VIOLET'İN CANI SIKILIR. İÇİNDEN ONU TESHİR ETMEK ARZUSU UYANIR..

Beyim sizin Newyorka gittiğinizi öğrendim Size orada iyi bir göz Doktoru tavsiye ediyim.

Bir göz doktorumu? Ben gözle-rimden şikâ-yetçi değilim!.

Ben ise aksini zannediyorum. iki defa önünüzden geçtim farkına bile varmadınız. Yabeni Çirkinim ya Siz miyopsunuz?

Katıyen! Ne Siz çirkin ne de ben ben miyopum. Maksadınız nedir?

Aman ne kadar da Asabisiniz canım! Şaka ettiğimi anlamadınız mı? Müsade ederseniz yanınıza oturayım da bana dertlerinizi anlatın.

Maalesef! Kusura bakmayın Matmazel, her önüme gele-ne dertlerimi anlatmam.

insanın içinden Tokatla yacağı gelen tiplerden biri. Yemin ederim ki onu yola getireceğim.

ARKASI VAR.